

Előfizetési árak:

Egész évre . 6 kor. — fill.
Félévre . 3 > — >
Negyedévre . 1 > 50 >
Egyes szám ára 12 fill.

Kiadóhivatal:

PECSETT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.)

Szerkesztői iroda

PECSETT, Mária-utca 1. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek
föl.

Megjelen vasárnaponként.

Az állatforgalmi egyezmény.

Pécs, 1900. március 16.

Nagy felháborodást keltett tavaly Magyarországon az osztrák kormány az az intézkedése, a mely a sertés kivitt Kőbányáról Ausztriába az alatt az ürügy alatt tiltotta el, hogy néhány Kőbányáról kivitt sertésen a sertésvész konstatálta. Fölszólt az ellen a magyar kormány is, mert Kőbánya vészmentes volt s így a kiegyezés kiegészítő részét képező állatforgalmi egyezmény értelmében az osztrákoknak nem volt joguk Kőbányát kivitt tilalom alá helyezni. S a magyar kormány annyira ment a megalázkodásban, hogy nem követelte meg az osztrák kormánytól hivatalos kijelentésének feltétlen respektálását, hanem felszólította az osztrák kereskedelemügyi minisztert, hogy a saját szakértőivel vizsgálta meg a kőbányai sertés telepet annak konstatálása végett, vajjon igazat mondott-e a kormány, mikor azt vészmentesnek állította.

Az osztrák szakértők Kőbányán csakugyan nyomát sem találták a sertésvesznek, sőt az oda való bevitt is úgy látták szabályozva, hogy a vész behurcolásának lehetősége is emberi számítás szerint meg van akadályozva. Erre támaszkodva aztán a két kormány 1899. december 21-én új egyezményt kötött, a mely meghatá-

rozza, hogy az állatbevitt az osztrák kormány csak oly helyekről tilthatja el, a melyeket a magyar kormány hivatalosan inficiáltaknak jelent ki.

A közös vámterületen, melynek alapelvét a teljesen szabad áruforgalom képezi, ez az egyezmény annyira természetes, hogy az ellen józan észszel küzdeni sem lehet; de hát a mi kedves osztrák szövetségeink nem úgy értelmezik a gazdasági közösséget, hogy az egyenlő jogokat biztosítson mindkét félnek. Előttük a vámközösségnek csupán az a feladata, hogy az osztrák ipari készítmények számára föltétlenül biztosítsa Magyarország piacát, de a magyar nyerstermények szabad versenyét már nem tűrik a saját területükön, ha ez az ő mezőgazdaságuk érdekeivel összeütközésbe jön.

Az állatforgalmi egyezmény tehát, a mely az állatbetegségek címén engedett forgalmi korlátozással való visszaélést megszüntetni volt hivatva, nagy visszatetszést szült az osztrákoknál, mert ők ennek a korlátozásnak végcéljául nemcsak a betegségek behurcolásának megakadályozását, hanem az osztrák mezőgazdaságuk a magyar termények versenyével szemben való megvédését is tekintik.

Ezért *Skrbensky* báró, szabadelvű nagybirtokos indítványt terjesztett elé a Reichsrathban, mely szerint a birodalmi tanács

utasítja a kormányt, hogy az 1899. december 21-iki egyezmény felrétételével a magyar kormányval új állatforgalmi egyezményt kössön, a mely a határzár elrendelését nem szorítja arra az esetre, mikor a vész kiütése Magyarországon már hivatalosan konstatáltatott, hanem megtiltható legyen az állatbevitt akkor is, mikor a betegség Magyarországból hozott állaton Ausztriában konstatálva lett.

És ime az osztrák parlament, a melyet már végkép tehetetlennek hirdettek, a melyben az egymás ellen való gyűlölködés már annyira ledöntött minden korlátot, hogy komoly tanácskezesékről szó sem lehet, ez a parlament egyetlen ülésben tárgyalta ezt az indítványt, letárgyalta pedig minden disszonancia nélkül, mert a Magyarország ellen való kirohanások ott nem szünek disszonanciát s az egymást még az előző ülésen is összegazemberező pártok *egyhangulag elfogadták Skrbensky indítványát.*

A Reichsrathnak ez az egyhangu határozata tehát nyílt dezavválása az egész gazdasági kiegyezés légyeges kiegészítő részét képező állatforgalmi egyezménynek s ezzel egyuttal izlelített kaptunk arról is, hogyan bána el az osztrák birodalmi gyűlés a többi kiegyezési javaslattal is, ha erre a kormány neki időt és alkalmat adna. Mert nem áll az, hogy a Reichsrath

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Dalok Terézzről.

1.

Megszépültél, kis angyalom,
A mióta nem láttalak;
Rózsák nyíltak az arcodon —
Pedig én úgy sajnáltalak!

Azt hittem, hogy nagybeteg vagy;
Láz emésztli lelked, tested —
S maig én érted bántódtam, te
Esküdet már elfeledted.

Ne tagadjad. Mindhiába!
Tudom, hogy a szived fájhat;
De tekints rám: a te arcod —
Vagy enyém a halaványabb!?

2.

Sirtál. Zokogva fontad
Nyakamba két karod;
Csókért sovárgó ajkkal
Kértél bocsánatot.

Én hidegen kerültem
Ölölő karjaid
És nem keltettek vágyra
Sovárgó ajkaid.

Óh, hogyha megölelek,
Ha akkor megcsókollak —

Ujra megcsáltál volna,
Ugy lehet majd holnap!

3.

Hogy késő este elmerengve
Róttam az utcák köveit,
Sovárogtam, téged keresve:
Nem állítom és el se hidd.

Hogy lelkem a vágyban kifáradt
És szerelem után epedt:
Nem erősítem; mindhiába', —
Nem boldogít már tégedet.

De hogy ma, mikor elszakadtunk,
Szeretlek úgy, mint még soha:
Tudod te azt, bár én tagadjam —
És hull könnyűid zápora!

4.

Okot nem tudsz találni rája,
A miért elhagytál hűtlenül.
Miért hallgattál a vilagra?
Aki szeret, nem hallgat másra;
Csak hisz, szeret és üdvözül!

És állsz előttem szemlesütve,
Könyvek közt is kívánatos;
Vonszolva a gyehenna-tűzre,
Hogy aki a lelkem elüzte —
Adjak neki bocsánatot.

Tettyei Tibor.

A boldogság.

Irta: Guy de Maupassant.

Ezelőtt öt évvel le kerültem *Korzikába*. Ezt a vadregényes szigetet ma is áthatlanabb homály fedi, mint akár Amerikát.

Egy este hosszabb gyalogolás után kis házikóhoz értem, mely egy szűk völgykatlanban feküdt. Szomorú, nagyon szomorú volt ez a táj, s a szomorúságot még emelte a háttér, melyet a pusztaság szikla képezett. Itt ott egy fenyőfa váltotta fel a szomorú magányt. A házikó előtt egy pár szőlőtőkét, egy kis veteményes-kertet, és gesztenye fákat láttam.

Amint odaértem, egy öreg asszony fogadott. Ami feltűnt rajta, az az a tiszta ruha volt, a mely testén végig simult. A férfi egy szalmafonatu széken ült. A mint engem meglátott, felkelt, hogy köszöntsön, azután újra leült.

Az asszony sirva mondotta:

— Bocsásson meg neki, süket és már 82 éves.

Franciául beszélt, még pedig tiszta párisi kiejtéssel.

Képzelted, hogy ezen mennyire csodálkoztam.

— Önök nem korzikaiak? — kérdém.

— Nem, — mondotta — franciák vagyunk de már ötven esztendeje, hogy itt a szigeten lakunk.

Nem vagyok félnék természetű, de őszin-

általában munkaképtelen lenne. Az a gyűlölködés, mely ezt a munkaképtelenséget fölidézi, rögtön a legszebb testvéries egyetértésbe olvad föl, mielőtt a Magyarország ellen való ellenséges érzület dokumentálásáról van szó s ez az érzület nem is késnék megnyilatkozni a kiegyezésnek egyhangu elvetésében, ha azt a kormány komolyan tárgyalatni akarná.

Ne ámítsanak tehát tovább is azzal, hogy a kiegyezésnek megvan a többsége a Reichsrathban s csak a nemzetiségi viharok nem engedik azt érvényesülni. Megmutatta azt a birodalmi gyűlés tegnapi egyhangu határozata, hogy az osztrákok között nincsen véleménykülönbség akkor, mikor a gazdasági közösségből Magyarország javára biztosított jogok elkobzásáról van szó. Az ő jelszavuk is az velünk szemben, a mi az angoloké a délafrikai köztársaságokkal szemben: *semmi föltétel, hanem föltétlen meghódolás!*

Nemcsak a törvény tiltja tehát annak a gazdasági közösségnek erőszakos föntartását, a melyet Ausztria alkotmányos képviselője ily módon dezavual, hanem az egyszerű józan észszel is ellenkzik közösséget tartani fenn olyan féllal, aki titkot sem csinál belőle, hogy a közösséget csupán a mi kizsákmányolásunkra akarja felhasználni s minden legcsekélyebb előnyt, a mely feláldozott gazdasági önállóságunk fejében kikötve van, egyértelműleg visszautasít.

Mikor vonjuk le hát már egyszer a konzekvenciát abból az egyoldalú rendelkezésből, a mely a viszonyossággal áll vagy esik, ha akkor nem, mikor a legilletékesebb faktor, a másik fél alkotmányos képviselője dönti halomra mindazt, mit mi egyoldalúan megállapítottunk.

— Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.

tén megvallom, a félelem érzete fogott el arra a gondolatra, hogy nekem itt ezen a komor földrészen kellene ötven esztendeig laknom, távol a városok zajától és az emberektől.

Egy pásztor lépett be és mi elfogyasztottuk a vacsorát, mely csak egy tál ételből állott, egy vastag rántású levesből, melyben burgonya, kelkáposzta és szalonna-darabok uszkáltak.

Vacso ra után kiültem az ajtó elé. A szomorú táj kép látása ólomsúlylyal nehezedett lelkemre. A kik sokat utaznak, azok tapasztalták nem egy ízben, hogy minden különös ok nélkül sajgó fájdalmat éreznek, mely lelküket marcangolja. Ilyen lelki hangulatban voltam én most.

Az öreg asszony hozzám lépett és kíváncsian kérdezte:

— Tehát Franciaországból jön?

— Igen, szórakozásból utazom.

— Talán Párisból?

— Nem, Nancy-ból.

Ugy tetszett nekem, hogy ez a hír felizgatja az asszonyt.

Vontatottan kérdezte:

— Nancyból jön?

Ekkor az öreg ember is hozzánk csatlakozott, részvétlenül, mint a siketek.

Az asszony folytatta:

— Csak beszéljen, nem hall semmit.

És pár pillanat után azt kérdezte:

— Vannak ismerősei Nancyban?

— Igen, én ott mindenkit ismerek.

— Tehát a Sainte-Allaise családot is?

Március Idusa.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. március 16.

A magyar szabadság születése napját az egész ország megünnepelte. Az ünnepi hangulat akkordját Pécs város különböző testületeinek hazafias ünneplései is kepezték. A függetlenségi polgárok házain s több középületen zászlók lobogtak. Március 15. A magyar szabadság hajnala! S van magyar ember, ki közönnyel, nem törődéssel élte át e napot, azt hozván fel mentségül, hogy a külsőséggel nem segítünk a hazán. Igaz, de ha más alkalmakkor tudunk hódolni a külsőségnek, ily nagy napon, nemzeti ünnepen a kegyelet miért nem rójuk le együtt, egy szóval, egy lélekkel, hisz mindnyájan magyarok vagyunk talán? Utódai azon magyaroknak, kik nekünk a szabadságot saját vérükkel vívták ki. Elhulltak ők a véres csatában s mi csak meg sem emlékezünk róluk, a kegyelet fátyolja alszik a szivekben. A lelkesedést hagyjuk az ifjakra, a függetlenségre, hadd ünnepeljenek azok, mintha a többiek nem is élveznék azt a szabadságot, a melyért amazok tegnap hálát adtak a márciusi ifjaknak s dicő, tetterős kortarsaikkal. — De van még hazafias érzés, ott él az ifjak szívében, ott a polgárok lelkeiben, kik nem szégyenlik, kik nem félnek külsőséggel is nyilvánítani azt, kik büszkén tüntetnek ilyenkor a hazafisággal, tán éppen azért, mert szükségesnek látják a jelenkorban, melyben a hazafiság bizony bizony csak üres szó, pengő ércs csengő cimbalom! És ezek az ifjak, a polgárok oltárt emeltek a nagyok emlékének s az oltár zárnólására lerakták hálájukat, erős fogadásukat, hogy az ő példájukat, ha majd kell, követni fogják.

A tegnap lefolyt hazafias ünnepélyekről az alábbiakban számolunk be:

(A jogászok hazafias ünnepélye.)

A pécsi jogakadémia polgársága tegnap a Vigadó dísztermében tartotta hazafias ünnepélyét, melyre városunk előkelő, különösen hölgy közönsége nagy számban jelent meg, úgy, hogy a tágas terem minden zugát betöltötték. Pont félhat órakor Vég József joghallgató lépett az emelvényre díszmagyarban s lelkes hangon elszavalta a »Talpra magyar«-t. Liebhardt József, a jogászság elnöke a nap nagy jelentőségéről, történelmi fontos-

— Igen, sőt nagyon jól ismerem, atyám igen jó lábón állott velük.

— Hogy hívják önt?

Megmondtam a nevemet. Az asszony mereven rám nézett és akkor lassu hangon, mintha visszaemlékezne, azt mondta:

— Igen, igen, már emlékszem. És mi lett a Bisemares családból?

— Kihalt.

— És a Siremonts-tokat is ismeri?

— Hogyne, Siremont Henry tábornok volt. És most, remegve a belső felindulástól, mintha télné lelke titkát elárulni, majdnem suttogva mondá:

— Igen, Henry de Siremont, jól tudom, a tábornok fivérem volt.

Csodálkozással néztem rája és a mult emlékeit idéztem fel lelkemben.

A dolog annak idején nagy feltűnést keltett. Egy szép és gazdag leány, Susanne de Siremont, megszökött egy huszártalisszittel, ki abban az ezredben szolgált, melynek parancsnoka a leány bátyja volt.

Ez a huszár altiszt közönséges paraszt szülőktől származott, de igen csinos fickó volt. A leány belészeregett, de azt soha senki sem tudta meg, hogy mikép készítették elő és hajtották végre a szökési tervet.

Senki sem sejtette ezt a lehetetlennek látszó viszonyt. Egy napon eltűntek. Kerestették őket, de nem találták és végre is azt gondolták, hogy meghaltak.

És most itt találom őket ebben a szomorú völgykatlanban.

ságáról tartott lendületes, költői szárnyalású ünnepi beszédet, melyet a közönség zajosan megtapsolt. Majd Járányi János joghallgató szavalta el Ábrányi Emil költeményét »Március 15-én«. Zongora szám következett. Buday Dezső joghallgató Chopin: »Nocturne VIII.« op. 27. és »Ballade« II. op. 30. játszotta el szép technikával, jó fellogásban s kidolgozásban. Játékát a közönség szünni nem akaró tapsviharral jutalmazta. Jeszenszky Mihály joghallgató »Martius 15.« címmel magvas, tartalmas felolvasást tartott a hallgatóság figyelmét mindvégig lekötve. Végülnek Ribmer Oszkár lépett a pódiumra Dömötör György alkalmi költeményével: »Március Idusán«. A hosszú költemény szép előadásával nagy hatást ért el. Az ünnepélyt a Szózat zárta be, melyet a Pécsi Műkedvelő Női Énektársaság és a Pécsi Dalárda adott elő együtt kiváló precizitással. A Szózatot a publikum állva hallgatta végig.

(A színházban.)

»Dobó Katicá«-t Tóth Kálmánnak ezt a történelmi színművét egyáltalán nem lehet komolyan venni a mi kisvárosi színpadunkon, — szolgáljon ez a darab mentségére: mert bizony ez csak azért íródott, hogy történelmünk eme nagyszerű eseménye is meg legyen darabban örökítve a nép számára. Van ugyan egy pár csinos és szép részlete, de azok akkor is csak epizód részletek maradnak, ha nem éppen Dobó Katicáról van szó, — Az előadás bizony általában úgy ment, mint egy felolvasó próba, mit a színészek maguk között tartanak, melyben még kedélyeskedni, figurálni lehet; sok volt az el- és megakadás, a helyre igazítás, a szavalás stb. Homonnay (Németh) bátyánk jóízű mókái pld. a fiatal hadnagy (Delli) annyi nevetni valót talált, hogy kritikus helyzetében eltelejtette kötelességét tenni a közepes házzal és magával szemben. Baróthy Irma tőle telhetőleg mindent elkövetett, hogy a címszerep alakja legyen; egy pár helyen el is érte a szándékát, egészben véve azonban még sem olyan lehetett Dobó Katica, mint Baróthy Irma. — mert ő bizony csak játékot üzött az egészből és nem érzett ki alakításából a hős, a nagy honleány gyermekkedélye, gyöngeszíve és fővezéri méltóságával szemben: naivitása. Könyves Jenő Balassa Balint-jában már több volt a poétákban megnyilatkozó naivitás nyíltság, csak ne tetsene annyit azzal a sablonnal, melyet már rég elköptatott ő is meg

— Igen, igen, emlékszem — folytattam — ön Susanne kisasszony.

Csak intett fejével.

Könyezett és az ajtó küszöbén ülő öregre mutatva, azt mondta:

— És ez ő.

Láttam, hogy még mindig szereti. A szeme és a hangja ezt elárulta.

— De legalább boldog lett e? — kérdeztem.

— Oh igen, nagyon boldog. Sohasem bántam meg, amit tettem.

Ránéztem. Ez a gazdag és szép leány otthagya a fényt és pompát és egy parasztnak szegődött társául. Maga is pór lett annak kedvéért. Élete egyszerű volt, nélkülözött mindent, állásának előnyeit és kényelmét és mégis boldog volt. Parasztasszonynya lett. Fataiból evett, szalmafonatu széken ült és burgonyát és káposztát ebédelt. Egyszerű szalmazsákon aludt és boldog volt.

Mindig csak reá gondolt. Lemondott az ékszerekről, a drága ruhákról és semmit sem kívánt, csak mellette lehessen.

Lemondott a világról és elhagyta azokat, akik szerették. Itt telepedett le vele ebben a pusztai völgyben és amit csak remélt, azt itt elérte, a férfi mindene lett neki, egész világa.

Másnap elbucsuztam tőlük és a nap első sugarai már a hegytetőn találtak. Visszatértem és hosszan néztem le a völgybe, a melyben a boldogság lakozik.

Franciából: K. Ö.

más is. Nagy hiba volt főleg, hogy ő is partnereivel esküdött örök hűséget a szerep be nem tanulásban. *Bátossy* (Dobó) ha díszbe öltözik, rendszeren a magasabb, a nagyobb hangját veszi elő, hogy hatásosabb legyen és ez a praktika éppen elegendő arra is, hogy készültségét palástolja. *Németh* pompásan volt díszponálva, hogy a közönséget allandó derűtségben tudta tartani, még akkor is, mikor ő tőle eltekintett. — A zene nélküli karok aránylag nem bántották annyira a közönség fülét, — bár *Zajonghynak* tulságosan is vezetnie kellett, hogy a többiek utána tudjanak énekelni. A darabban esetleg előforduló táncok — tekintettel arra, hogy 3 próba után ment az előadás — jobb, hogy elmaradtak. — Végül megemlítjük még *Rácz Gusztit* is a ki az első felvonás közben a szótartot huzta el a bandájával, még pedig elég szépen — s a ki az első felvonás alatt *Simándy* helyén trónolt, hogy a karokhoz a szükséges hangot megadja.

(A Pécsi Petőfi Kör.)

Az ifju. a csak most született Petőfi Kör is méltó módon megünnepelte március Idusát. Az ünnepélyt, mely esti nyolc órakor kezdődött, a *Scholz* féle sörcsarnokban rendezték, melyre szép számú publikum jelent meg. Mindenek előtt *Weisz* Sándor, a kör elnöke tartott ünnepi beszédet markans vonásokkal ecsetelvén a nagy nap s az ünnepély jelentőségét. A szónok magával ragadta a közönséget. Az ünnepi beszédet alkalmi szavalkatok, kettős jelenetek s egyfelvonásos szindarabok követték egymást felváltva, melyekben *B. Tóth* Karolin, *Langh* Mariska, *Princ* Katinka és *Bálint* Ferenc jeleskedtek különösen. A *Hymnuszt* oly hatással s lelkesedéssel énekelte el a kör énekkara, hogy meg kellett ismételnie. A programot nagy allegorikus élőkép zárta be, mely rendezőjét dicséri. A műsort tánc követte.

(A »Hétfejedelem«-ben.)

A budaikülvárosi polgárság régi szokásához híve a *Dollinger*-féle »Hétfejedelem« szállodába jött össze tegnap este társas vacsorára, hogy március Idusát ünnepelje. A hazafias összejövetelen igen szép számban jelentek meg a független érzelmű polgárok. Ott láttunk több kedves és szép fiatal asszonyt és leányt is s az ifjuság is tekintélyes számban volt képviselve. Megjelentek a társas vacsorán *Graumann* János, *Rueprecht* Nándor, *Gyimóthy* Gyula és *Járányi* József törvényhatósági bizottsági tagok is.

A »Polgári Daloskör« *Vész* Albert kar nagy vezetése alatt a »Szózat«-ot énekelte el az ünnepély megnyitására. Később Petőfitől a »Honfidal«-t és egy kurucnótát is adtak elő derék polgári dalosaink, kiknek minden egyes enekszámát tapsvihar és lelkesedés kísérte. *Járányi* József joghallgató szépen átgondolt hazafias beszédet mondott, majd elszavalkolta a »Nemzeti dal«-t és Petőfi rapszóditóját, »Egy gondolat bánt engemet.« *Schneider* István joghallgató Petőfi »Órált«-jét adta elő.

A szüneteket *Korody* Károly zenekara töltötte ki, igazi lelkesedéssel huzván a hazafias dalokat, köztük a *Kossuth*-nótát.

Az igen szépen sikerült ünnepélyt tánc fejezte be.

(A »Petőfi«-vendéglőben.)

Szabó Sandornak »Petőfi«-hez címzett malom-utcai vendéglőjében igen szép vendégsereg gyűlt egybe tegnap este, hogy március tizenötödikét megünnepelje. A lelkes hangulatot emelték a zenekar pompás magyar nótái.

Az alkalmi beszédet *Reinisch* Antal mondotta. Volt szavalkat is s igen szép előadásban hallottuk a »Talpra Magyar«-t. *Mocsáry* Gyula március tizenötödikéről olvasott fel, majd *Tót* Kálmán »Előre« című költeményét szavalkotta el. Voltak tósztok is és hazafias énekek. Majd tánc következett s a sikerült hazafias összejövetelt ez fejezte be.

(A Kovács-féle vendéglőben.)

Kovács Jánosnak Árpád-utca 11. szám

alatt levő vendéglőjében szintén társas vacsorával ünnepeleltek meg március tizenötödikét.

A szép számú vendégek között az alkalmi felköszöntőt *Cirják* Ignác tartotta s több bazafias tósztt és ének is hangzott el.

A társaság *Kossuth* Ferenchez, Budapestre a következő üdvözlő sürgőnyt küldte:

»Március 15 én Pécsen Kovács János vendéglőjében összejött hazafias független polgárok üdvözlőket küldik Nagyságodnak mint *Kossuth* Lajos választó polgárainak halás elismerését.«

(Tüntető séta.)

Mert az is volt, hát kell róla szólnunk. A tegnapi lapunkban említett izgató vörös cédulából lehetett következtetni, hogy a szocialisták is életjelt adnak magukról március tizenötödikén.

Ugy is tettek. Bár sokan, különösen a rendőrség, azt várták, zavargások lesznek s elővigyázatból a Vigadót és környékét a jogászünnepély alkalmából ugyancsak megrakták rendőrökkel, — zavargás még sem történt.

Csak tüntető séta volt. Ez is hét óra után kezdődött s nagyobb csapatokban nyolc órára vonultak fel a szocialisták, köztük igen sok leány és fiatal gyerek s valóságos »esti korzó« hullámozott végig a piactól a színházig a Király-utcán.

Lárma vagy tüntetés azonban nem volt. Szép csendben »sétáltak« a kirendelt rendőrök is s a főkapitány is kénytelen volt ilyen keszén végezni az ő setáját, hogy ott legyen, ha valahol intézkedni kell.

De nem kellett. A márciusi napok alkalmával kivívott jogokban ma sem részesedő nép elégnék tartotta, hogy életjelt adjon magáról. A mi így is volt rendjén, mert épen nem lett volna tőlük hazafias dolog a nagy nap ünnepségeit oda nem illő nemzetközi frázisokkal és heccekkel megzavarni!

Mi ujság?

— (Zsinkó István mellszobra.)

Elejétől kezdve azt a meggyőződésünket hirdettük, hogy a páratlan tiszteletben álló, ma már — igaz lelki fájdalomunkra — csak boldog emlékü főpápnak nevének szoborban kell megörökíteni, ha illő és méltó formában akarunk kifejezést annak a rajongásszerű tiszteletnek, melylyel érenyeiket csodáltuk; annak a példátlan ragaszkodásnak, melylyel iránta voltunk és vagyunk, ha nemcsak nevének, hanem a mi hálsáncát és elismerésünket is át akarjuk származtatni az utódokra. S örömmel konstataljuk, hogy ez az eszme mindjobban terjed; hogy mind inkább szaporodik azoknak az idealisan gondolkozó embereknek a száma, a kik a nagy embernek a dicsőítésére a szürke alapítványt nem tartják elégségesnek. Csak nem régen adtunk hírt arról a 200 koronás adományról, melyet ezen célra juttattak a végrehajtó bizottsághoz; legujabban pedig *Pozsgay* József kanonok 50 koronát küldött azon megjegyzéssel, hogy ezen »összegnek jelentékeny telemelését fenntartja azon esetre, ha a *Zsinkó*-emlék szoborműben fog megvalósulni.« Erős a mi hitünk, hogy nemsokára megvalósul lelkünk szép álma: díszes mellszobor fogja jelezni, hogy mily nagy embere volt Pécsnek *Zsinkó* kanonok; mily önzetlenül tudott lelkesedni az emberszeretet ideáljáért; s hogy meg tudtuk érteni az ő nagyságát, megbecsülni és megtisztelni az ő hervadhatatlan érdemeit.

— (Misszió a Ferencrendiek-nél.) A pécsi Ferencrendiek templomában f. hó 17-én kezdődik és f. hó 26 ig tart a szent misszió. Szombaton f. hó 17-én este 6 órakor érkeznek a missziót tartó dominikanus atyák a templomba s tartatik az első szentbeszéd. És naponként félnyolckor s délután 5 órakor kez-

dődnek az ájtatosságok. Két vasárnap, f. hó 18-án és 25-én fél tíz órakor a művelt közönség számára tartatik beszéd, ugynevezett »conferencia.« Folyó hó 26-án reggel 8 órakor lesz a missziót befejező bucsu-ünnep.

— (Veszedelemes ház.) 14 én délután két órakor az alsóbalokány utca 18-ik számú ház lakói nagy riadalom közben kezdtek a lakásukból kifelé hurcolkodni. A ház falai ugyanis már napok óta meg voltak repedezve s 15-én az alapzata és a padló is repedezett. A rendőrségnek is tudomására jutott a dolog s helyszíni szemle utján meg is állapították, hogy a házban lakni veszedelemes s míg jókarba nem helyezik, a lakóknak ki kell hurcolkodni. A ház alatt boltozatlan pince van, ez okozta a veszedelemet.

— (Tolvaj asszony.) *Ehrlich* Henrik gyöngyi lakosnak a házába bejáratos volt egy fiatal menyecske. Egyszer aztan meglőrtént, hogy a munkájában a szobában egyedül maradt asszony szó nélkül eltűnt a háztól; de eltűnt ugyanekkor az *Erich* szekrényéből vagy kétszázötven forint. És a szoba ablakában egy levél volt, melyben a tolvaj azt ajánlja a károsnak, hogy ne keresse az ellopott pénzt, mert úgy sem találja meg. Erre a tanácsra azonban a meglöpött ember nem hallgatott, hanem feljelentette a tolvaj menyecskét a bíróságnál, hol most folytatják ellene a vizsgálatot.

— (Bolti tűz.) 14-én délelben a város-házi toronyharang déli harangszavát félbeszakította a tűzjelző kongatás s néhány pillanatra mulva trombitálva robogtak végig a városi és önkéntes tűzoltóság szivattyúi a főutcan. *Fichtl* Ignác pécsi kereskedő *Kossuth*-utca 4. szám alatti boltjában támadt a tűz. Délelben bezárták az üzletet s ekkor történt, hogy a fűtve levő kályhából egy szikra a kályha előtti faszákra esett s meggyújtotta a zsákot. A kitóduló füstre figyelmeztetések lettek a járókelők, kik aztán telefonon értesítették a tűzoltóságot, mely *Oberhammer* Antal tb. főkapitány, tűzoltó főparancsnok vezetése mellett mihamarabb a helyszínén termett s bezúzva a boltajtókat, rövid idő alatt eloltotta a tüzet, mely lényegtelen károkat okozott.

— (Elveszett cégtábla.) *Deutsch* Adolf Majláth-téri lakos, szabómester bejelentette 14-én a rendőrségnél, hogy szabóüzletének cégtáblája elveszett. Nem hiszi hogy az éjszakai nagy szél verte volna le a cégtáblát, melyet azután valaki elvitt, hanem azt tartja, hogy tolvajnak kellett ellopnia a cégtáblát. A rendőrségnél megindították a nyomozást az elveszett cégtábla után.

— (A »Pécsi Kath. Kör« felolvasó estélye.) A kath. kör folyó évi március hó 11-én, vasárnap tartotta e bójtben második felolvasó estélyét, melyre mint a kath kör egyéb estélyeire is városunk elite publikuma jött össze. Az emelvényre elsőnek *Gadó* Antal joghallgató lépett, ki felolvasta *Sipos* István *Pacsirta dalok* című költeményét. *Sipos* István az ifju költők gárdájához tartozik, kinek van költői vénája, van a verseléshez tehetsége, kit a fővárosi lapok ismernek. A fentemlített költeménye a legsikerültebb alkotásai közé tartozik, melyben eszméi és érzelmei, eredeti gondolatai jutnak tökéletes formában kifejezésre. A költemény felolvasása után *Károlyi* Sándorné *Stradella*: *Templomi énekét* adta elő oly kiváló precizitással, hogy a hallgatókat magával ragadta s a viharos tapsoknak engedve megtoldotta énekszámát *Pete* Lajos »Sirj« csak, sirj csak hegedű szó« kezdetű dalával. *Károlyi* Sándorné művészetéről már volt alkalmunk megemlékezni. *Károlyi* Sándorné Pécs város zenevilágában új csillag, mely ragyogó fényt szór a zenevárosra. A felolvasást *Szilvek* Lajos dr. teológiai tanár tartotta a közönség

általában munkaképtelen lenne. Az a gyűlölködés, mely ezt a munkaképtelenséget fölidézi, rögtön a legszebb testvéries egyetértésbe olvad föl, mihielyt a Magyarország ellen való ellenséges érzület dokumentálásáról van szó s ez az érzület nem is késnék megnyilatkozni a kiegyezésnek egyhangu elvetésében, ha azt a kormány komolyan tárgyalatni akarná.

Ne ámítsanak tehát tovább is azzal, hogy a kiegyezésnek megvan a többsége a Reichsrathban s csak a nemzetiségi viharok nem engedik azt érvényesülni. Megmutatta azt a birodalmi gyűlés tegnapi egyhangu határozata, hogy az osztrákok között nincsen véleménykülönbség akkor, mikor a gazdasági közösségből Magyarország javára biztosított jogok elkobzásáról van szó. Az ő jelszavuk is az velünk szemben, a mi az angoloké a délafrikai köztársaságokkal szemben: *semmi föltétel, hanem föltétlen meghódolás!*

Nemcsak a törvény tiltja tehát annak a gazdasági közösségnek erőszakos föntartását, a melyet Ausztria alkotmányos képviselője ily módon dezavual, hanem az egyszerű józan észszel is ellenkzik közösséget tartani fenn olyan féllal, aki titkot sem csinál belőle, hogy a közösséget csupán a mi kizsákmányolásunkra akarja felhasználni s minden legcsekélyebb előnyt, a mely feláldozott gazdasági önállóságunk fejében kikötve van, egyértelműleg visszautasít.

Mikor vonjuk le hát már egyszer a konzekvenciát abból az egyoldalú rendelkezésből, a mely a viszonyossággal áll vagy esik, ha akkor nem, mikor a legilletékebb faktor, a másik fél alkotmányos képviselője dönti halomra mindazt, mit mi egyoldaluan megállapítottunk.

— Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.

tén megvallom, a félelem érzete fogott el arra a gondolatra, hogy nekem itt ezen a komor földrészen kellene ötven esztendeig laknom, távol a városok zajától és az emberektől.

Egy pásztor lépett be és mi elfogyasztottuk a vacsorát, mely csak egy tál ételből állott, egy vastag rántású levesből, melyben burgonya, kelkáposzta és szalonna-darabok uszkáltak.

Vacso ra után kiültem az ajtó elé. A szomorú táj kép látása ólomsúlylyal nehezedett lelkemre. A kik sokat utaznak, azok tapasztalták nem egy ízben, hogy minden különös ok nélkül sajgó fájdalmat éreznek, mely lelküket marcangolja. Ilyen lelki hangulatban voltam én most.

Az öreg asszony hozzám lépett és kíváncsian kérdezte:

— Tehát Franciaországból jön?

— Igen, szórakozásból utazom.

— Talán Párisból?

— Nem, Nancy-ból.

Ugy tetszett nekem, hogy ez a hír felizgatja az asszonyt.

Vontatottan kérdezte:

— Nancyból jön?

Ekkor az öreg ember is hozzánk csatlakozott, részvétlenül, mint a siketek.

Az asszony folytatta:

— Csak beszéljen, nem hall semmit.

És pár pillanat után azt kérdezte:

— Vannak ismerősei Nancyban?

— Igen, én ott mindenkit ismerek.

— Tehát a Sainte-Allaise családot is?

Március Idusa.

— Saját tudósítónktól.

Pécs, 1900. március 16.

A magyar szabadság születése napját az egész ország megünnepelte. Az ünnepi hangulat akkordját Pécs város különböző testületeinek hazafias ünneplései is képezték. A függetlenségi polgárok házaia s több középületen zászlók lobogtak. Március 15. A magyar szabadság hajnala! S van magyar ember, ki közönnnyel, nem törődémséggel élte át e napot, azt hozván fel mentésül, hogy a külsőséggel nem segítünk a hazán. Igaz, de ha más alkalmakkor tudunk hódolni a külsőségnek, ily nagy napon, nemzeti ünnepen a kegyelet miért nem rójuk le együtt, egy szóval, egy lélekkel, hisz mindnyájan magyarok vagyunk talán? Utódai azon magyaroknak, kik nekünk a szabadságot saját vérükkel vívták ki. Elhulltak ők a véres csatában s mi csak meg sem emlékezünk róluk, a kegyelet faklyája alszik a szivekben. A lelkesedést hagyjuk az ifjakra, a függetlenségiekre, hadd ünnepeljenek azok, mintha a többiek nem is élveznék azt a szabadságot, a melyért amazok tegnap hálát adtak a márciusi ifjaknak s dicső, tetterős kortársaiknak. — De van még hazafias érzés, ott él az ifjak szívében, ott a polgárok lelkében, kik nem szégyenlik, kik nem félnek külsőséggel is nyilvánítani azt, kik büszkén tüntetnek ilyenkor a hazafisággal, tán éppen azért, mert szükségesnek látják a jelenkorban, melyben a hazafiság bizony bizony csak üres szó, pengő érces csengő cimbalom! És ezek az ifjak, a polgárok oltárt emeltek a nagyok emlékének s az oltár zámolyára lerakták hálájukat, erős fogadásukat, hogy az ő példájukat, ha majd kell, követni fogják.

A tegnap lefolyt hazafias ünnepélyekről az alábbiakban számolunk be:

(A jogászok hazafias ünnepélye.)

A pécsi jogakadémia polgársága tegnap a Vigadó dísztermében tartotta hazafias ünnepélyét, melyre városunk előkelő, különösen hölgy közönsége nagy számban jelent meg, úgy, hogy a tágas terem minden zugát betöltötték. Pont félhat órakor Végb József joghallgató lépett az emelvényre díszmagyarban s lelkes hangon elszavallta a „Talpra magyar-t. Liebhart József, a jogászság elnöke a nap nagy jelentőségéről, történelmi fontos-

— Igen, sőt nagyon jól ismerem, atyám igen jó lábon állott velük.

— Hogy hívják önt?

Megmondtam a nevemet. Az asszony mereven rám nézett és akkor lassu hangon, miatha visszaemlékezve, azt mondta:

— Igen, igen, már emlékszem. És mi lett a Bisemares családból?

— Kihalt.

— És a Siremonts-tokat is ismeri?

— Hogyne, Siremont Henry tábornok volt. És most, remegve a belső felindulástól, mintha félne lelke titkát elárulni, majdnem suttogva mondá:

— Igen, Henry de Siremont, jól tudom, a tábornok fivérem volt.

Csodálkozással néztem rája és a mult emlékeit idéztem fel lelkemben.

A dolog annak idején nagy feltűnést keltett. Egy szép és gazdag leány, Susanne de Siremont, megszökött egy huszártalisszittel, ki abban az ezredben szolgált, melynek parancsnoka a leány bátyja volt.

Ez a huszár altiszt közönséges paraszt szülőktől származott, de igen csinos fickó volt. A leány belészeretett, de azt soha senki sem tudta meg, hogy mikép készítették elő és hajtották végre a szökési tervet.

Senki sem sejtette ezt a lehetetlennek látszó viszonyt. Egy napon eltűntek. Kerestették őket, de nem találták és végre is azt gondolták, hogy meghaltak.

És most itt találom őket ebben a szomorú völgyatlanban.

ságáról tartott lendületes, költői szárnyalású ünnepi beszédet, melyet a közönség zajosan megtapsolt. Majd Járányi János joghallgató szavallta el Ábrányi Emil költeményét „Március 15-én“. Zongora szám következett. Buday Dezső joghallgató Chopin: „Nocturne VIII.“ op. 27. és „Ballade“ II. op. 30. játszotta el szép technikával, jó feltogásban s kidolgozásban. Játékát a közönség szünni nem akaró tapsviharral jutalmazta. Jeszenszky Mihály joghallgató „Martius 15.“ címmel magvas, tartalmas felolvasást tartott a hallgatóság figyelmét mindvégig lekötve. Végőnek Rihmer Oszkár lépett a podiumra Dömötör György alkalmi költeményével: „Március Idusán“. A hosszú költemény szép előadásával nagy hatást ért el. Az ünnepélyt a Szózat zárta be, melyet a Pécsi Műkedvelő Női Énektársaság és a Pécsi Dalárda adott elő együtt kiváló precizitással. A Szózatot a publikum állva hallgatta végig.

(A színházban.)

„Dobó Katicá“-t Tóth Kálmánnak ezt a történelmi színművét egyáltalán nem lehet komolyan venni a mi kisvárosi színpadunkon, — szolgáljon ez a darab mentésére: mert bizony ez csak azért íródott, hogy történelmünk eme nagyszerű eseménye is meg legyen darabban örökítve a nép számára. Van ugyan egy pár csinos és szép részlete, de azok akkor is csak epizód részletek maradnak, ha nem épen Dobó Katicáról van szó. — Az előadás bizony általában úgy ment, mint egy felolvasó próba, mit a színészek maguk között tartanak, melyben még kedélyeskedni, figurázni lehet; sok volt az el és megakadás, a helyre igazítás, a szaválás stb. Homonnay (Németh) bátyánk jóízű mókái pld. a fiatal hadnagy (Delli) annyi nevetni valót talált, hogy kritikus helyzetében ellejtette kötelességét tenni a közepes házzal és magával szemben. Baróthy Irma tőle telhetőleg mindent elkövetett, hogy a cimszerep alakja legyen; egy pár helyen el is érte a szándékát, egészben véve azonban még sem olyan lehetett Dobó Katica, mint Baróthy Irma. — mert ő bizony csak játékot üzött az egészből és nem érzett ki alakításából a hős, a nagy hon-leány gyermeked kedélye, gyöngeszive és fővezéri méltóságával szemben: naivitása. Könyves Jenő Balassa Balint-jában már több volt a poétákban megnyilatkozó naivitás nyíltság, csak ne lestene annyit azzal a sablonnal, melyet már rég elkoptatott ő is meg

— Igen, igen, emlékszem — folytattam — ön Susanne kisasszony.

Csak intett fejével.

Könyezett és az ajtó küszöbén ülő öregre mutatva, azt mondta:

— És ez ő.

Láttam, hogy még mindig szereti. A szeme és a hangja ezt elárulta.

— De legalább boldog lett e? — kérdeztem.

— Oh igen, nagyon boldog. Sohasem bántam meg, amit tettem.

Ránéztem. Ez a gazdag és szép leány otthagya a fényt és pompát és egy parasztnak szegődött társául. Maga is pór lett annak kedvéért. Élete egyszerű volt, nélkülözött mindent, állásának előnyeit és kényelmét és mégis boldog volt. Parasztasszonynyá lett. Fataiból evett, szalmafonatu széken ült és burgonyát és káposztát ebédelt. Egyszerű szalmazsákon aludt és boldog volt.

Mindig csak reá gondolt. Lemondott az ékszerekről, a drága ruhákról és semmit sem kívánt, csak mellette lehessen.

Lemondott a világról és elhagyta azokat, akik szerették. Itt telepedett le vele ebben a pusztá völgyben és amit csak remélt, azt itt elérte, a férfi mindene lett neki, egész világa . . .

Másnap elbucsztam tőlük és a nap első sugarai már a hegytetőn találtak. Visszatartam és hosszan néztem le a völgybe, a melyben a boldogság lakozik . . .

Franciából: K. Ö.

más is. Nagy hiba volt főleg, hogy ő is partnereivel esküdt örök bűséget a szerep be nem tanulásban. *Bátossy* (Dobó) ha díszbe öltözik, rendesen a magasabb, a nagyobb hangját veszi elő, hogy hatásosabb legyen és ez a praktika éppen elegendő arra is, hogy készültségét palástolja. *Németh* pompásan volt díszponalva, hogy a közönséget allandó derűtségben tudta tartani, még akkor is, mikor ő tőle eltekintett. — A zene nélküli karok aránylag nem bántottak annyira a közönség fülét, — bár *Zajonghy*nak tulságosan is vezetnie kellett, hogy a többiek utána tudjanak énekelni. A darabban esetleg előforduló táncok — tekintettel arra, hogy 3 próba után ment az előadás — jobb, hogy elmaradtak. — Végül megemlítjük még *Rácz* Gusztit is a ki az első felvonás közben a szöveget húzta el a bandájával, még pedig elég szépen — s a ki az első felvonás alatt *Simándy* helyén trónolt, hogy a karokhoz a szükséges hangot megadja.

(A Pécsi Petőfi Kör.)

Az ifju. a csak most született Petőfi Kör is méltó módon megünnepelte március Idusát. Az ünnepélyt, mely esti nyolc órakor kezdődött, a Scholz féle sörözőben rendezték, melyre szép számú publikum jelent meg. Mindenek előtt *Weisz* Sándor, a kör elnöke tartott ünnepi beszédet markans vonásokkal ecsetelve a nagy nap s az ünnepély jelentőségét. A szónok magával ragadta a közönséget. Az ünnepi beszédet alkalmi szavaltatok, kettős jelenetek s egyfelvonásos szindarabok követték egymást felváltva, melyekben *B. Tóth* Karolin, *Langh* Mariska, *Princ* Katinka és *Bálint* Ferenc jeleskedtek különösen. A *Hymnuszt* oly hatással s lelkesedéssel énekelte el a kör énekkara, hogy meg kellett ismételnie. A programot nagy allegorikus előkép zárta be, mely rendezőjét dicséri. A műsort tánc követte.

(A »Hétfejedelem«-ben.)

A budaikülvárosi polgárság régi szokásához híven a Dollinger-féle »Hétfejedelem« szállodába jött össze tegnap este társas vacsorára, hogy március Idusát ünnepelje. A hazafias összejövetelen igen szép számban jelentek meg a független érzelmű polgárok. Ott láttunk több kedves és szép fiatal asszonyt és leányt is s az ifjuság is tekiatélyes számban volt képviselve. Megjelentek a társas vacsorán *Graumann* János, *Rueprecht* Nándor, *Gyimóthy* Gyula és *Járányi* József törvényhatósági bizottsági tagok is.

A »Polgári Daloskör« *Vész* Albert karnagy vezetése alatt a »Szózat«-ot énekelte el az ünnepély megnyitására. Később Petőfitől a »Honfidal«-t és egy kurucnótát is adtak elő derék polgári dalosaink, kiknek minden egyes énekszámát tapsvihar és lelkesedés kísérte. *Járányi* József joghallgató szépen átgondolt hazafias beszédet mondott, majd elszavalt a »Nemzeti dal«-t és Petőfi rapszóditóját, »Egy gondolat bánt engemet.« *Schneider* István joghallgató Petőfi »Órált«-jét adta elő.

A szüneteket *Korody* Károly zenekara töltötte ki, igazi lelkesedéssel huzvan a hazafias dalokat, köztük a Kossuth-nótát.

Az igen szépen sikerült ünnepélyt tánc fejezte be.

(A »Petőfi«-vendéglőben.)

Szabó Sandornak »Petőfi«-hez címzett malom-utcai vendéglőjében igen szép vendégsereg gyűlt egybe tegnap este, hogy március tizenötödikét megünnepelje. A lelkes hangulatot emelték a zenekar pompás magyar nótái.

Az alkalmi beszédet *Reinisch* Antal mondotta. Volt szavaltat is s igen szép előadásban hallottuk a »Talpra Magyar«-t. *Mocsáry* Gyula március tizenötödikéről olvasott fel, majd *Tóth* Kálmán »Előre« című költeményét szavaltta el. Voltak tósztok is és hazafias énekek. Majd tánc következett s a sikerült hazafias összejövetelt ez fejezte be.

(A Kovács-féle vendéglőben.)

Kovács Jánosnak Árpád-utca 11. szám

alatt levő vendéglőjében szintén társas vacsorával ünnepelelték meg március tizenötödikét.

A szép számú vendégek között az alkalmi felköszöntőt *Cirják* Ignác tartotta s több bazafias tósztt és ének is hangzott el.

A társaság *Kossuth* Ferenchez, Budapestre a következő üdvözlő sürgőnyt küldte:

»Március 15 én Pécsen Kovács János vendéglőjében összejött hazafias független polgárok üdvözlőket küldik Nagyságodnak mint *Kossuth* Lajos választó polgárainak halás elismerését.«

(Tüntető séta.)

Mert az is volt, hát kell róla szólnunk. A tegnapi lapunkban említett izgató vörös cédulából lehetett következtetni, hogy a szocialisták is életjelt adnak magukról március tizenötödikén.

Ugy is tettek. Bár sokan, különösen a rendőrség, azt várták, zavargások lesznek s elővigyázatból a Vigadót és környékét a jogász-ünnepély alkalmából ugyancsak megrakták rendőrökkel, — zavargás még sem történt.

Csak tüntető séta volt. Ez is hét óra után kezdődött s nagyobb csapatokban nyolc órára vonultak fel a szocialisták, köztük igen sok leány és fiatal gyerek s valóságos »esti korzó« hullámzott végig a piactól a színházig a Király-utcán.

Lárma vagy tüntetés azonban nem volt. Szép csendben »sétáltak« a kirendelt rendőrök is s a főkapitány is kénytelen volt ilyen kesőn végezni az ő sétáját, hogy ott legyen, ha valahol intézkedni kell.

De nem kellett. A márciusi napok alkalmával kivitt jogokban ma sem részesedő nép elégnék tartotta, hogy életjelt adjon magáról. A mi így is volt rendjén, mert épen nem lett volna tőlük hazafias dolog a nagy nap ünnepségeit oda nem illő nemzetközi frázisokkal és heccekkel megzavarni!

Mi ujság?

(Zsinkó István mellszobra.)

Elejétől kezdve azt a meggyőződésünket hirdettük, hogy a páratlan tiszteletben álló, ma már — igaz lelki fájdalomra — csak boldog emlékü főpaprak nevét szoborban kell megörökíteni, ha illő és méltó formában akarunk kifejezést annak a rajongásszerű tiszteletnek, melylyel érenyeiket csodáltuk; annak a példátlan ragaszkodásnak, melylyel iránta voltunk és vagyunk, ha nemcsak nevét, hanem a mi hálaikat és elismerésünket is át akarjuk származtatni az utódokra. S örömmel konstataljuk, hogy ez az eszme mindjobban terjed; hogy mind inkább szaporodik azoknak az ideálsan gondolkozó embereknek a száma, a kik a nagy embernek a dicsőítésére a szürke alapítványt nem tartják elegendőnek. Csak nem régen adtunk hírt arról a 200 koronás adományról, melyet ezen célra juttattak a végrehajtó bizottsághoz; legujabban pedig *Pozsgay* József kanonok 50 koronát küldött azon megjegyzéssel, hogy ezen »összegnek jelentékeny telemelését fenntartja azon esetre, ha a *Zsinkó-emlék szobor-műben fog megvalósulni.*« Erős a mi hitünk, hogy nemsokára megvalósul lelkünk szép álma: díszes mellszobor fogja jelezni, hogy mily nagy embere volt Pécsnek *Zsinkó* kanonok; mily önzetlenül tudott lelkesedni az emberszeretet ideáljáért; s hogy meg tudtuk érteni az ő nagyságát, megbecsülni és megtisztelni az ő hervadhatatlan érdemeit.

— (Misszió a Ferencrendiek-nél.) A pécsi Ferencrendiek templomában f. hó 17-én kezdődik és f. hó 26 ig tart a szent misszió. Szombaton f. hó 17-én este 6 órakor érkeznek a missziót tartó dominikanus atyák a templomba s tartatik az első szentbeszéd. És napokint félnyolckor s délután 5 órakor kez-

dődnek az ájtatosságok. Két vasárnap, f. hó 18-án és 25-én féltiz órakor a művelt közönség számára tartatik beszéd, ugynevezett »conference.« Folyó hó 26-án reggel 8 órakor lesz a missziót befejező bucsu-ünnep.

— (Veszedelmes ház.) 14 én délután két órakor az alsobalokány utca 18-ik számú ház lakói nagy riadalom közben kezdtek a lakásukból kifelé hurcolkodni. A ház falai ugyanis már napok óta meg voltak repedezve s 15-én az alapzata és a padló is repedezett. A rendőrségnek is tudomására jutott a dolog s helyszíni szemle útján meg is állapították, hogy a házban lakni veszedelmes s míg jókarba nem helyezik, a lakóknak ki kell hurcolkodni. A ház alatt boltozatlan pince van, ez okozta a veszedelmet.

— (Tolvaj asszony.) *Ehrlich* Henrik győnki lakosnak a házába bejáratos volt egy fiatal menyecske. Egyszer aztan megtörtént, hogy a munkájában a szobában egyedül maradt asszony szó nélkül eltűnt a háztól; de eltűnt ugyanekkor az *Erllich* szekrényéből vagy kétszázötven forint. És a szoba ablakában egy levél volt, melyben a tolvaj azt ajánlja a károsnak, hogy ne keresse az ellopott pénzt, mert úgy sem találja meg. Erre a tanácsra azonban a meglöpött ember nem hallgatott, hanem feljelentette a tolvaj menyecskét a bíróságnál, hol most folytatják ellene a vizsgálatot.

— (Bolti tűz.) 14-én délben a városházi toronyharang déli harangszavát félbeszakította a tűzjelző kongatás s néhány pillanat múlva trombitálva robogtak végig a városi és önkéntes tűzoltóság szivattyúi a főutcán. *Fichl* Ignác pécsi kereskedő *Kossuth*-utca 4. szám alatti boltjában támadt a tűz. Délben bezárták az üzletet s ekkor történt, hogy a fűtve levő kályhából egy szikra a kályha előtti faszákra esett s meggyújtotta a zsákokat. A kitóduló füstre figyelmessé lettek a járókelők, kik aztán telefonon értesítették a tűzoltóságot, mely *Oberhammer* Antal tb. főkapitány, tűzoltó főparancsnok vezetése mellett mihamarabb a helyszínén termett s bezúzva a boltajtókat, rövid idő alatt eloltotta a tüzet, mely lényegtelen károkat okozott.

— (Elveszett cégtábla.) *Deutsch* Adolf Majláth-téri lakos, szabómester bejelentette 14-én a rendőrségnél, hogy szabóüzletének cégtáblája elveszett. Nem hiszi hogy az éjszakai nagy szél verte volna le a cégtáblát, melyet azután valaki elvitt, hanem azt tartja, hogy tolvajnak kellett ellopnia a cégtáblát. A rendőrségnél megindították a nyomozást az elveszett cégtábla után.

— (A »Pécsi Kath. Kör« felolvasó estélye.) A kath. kör folyó évi március hó 11-én, vasárnap tartotta e bójtben második felolvasó estélyét, melyre mint a kath. kör egyéb estélyeire is városunk elite publikuma jött össze. Az emelvényre elsőnek *Gadó* Antal joghallgató lépett, ki felolvasta *Sipos* István *Pacsirta dalok* című költeményét. *Sipos* István az ifju költők gárdájához tartozik, kinek van költői vénája, van a verseléshez tehetsége, kit a fővárosi lapok ismernek. A fentemlített költeménye a legsikerültebb alkotásai közé tartozik, melyben eszméi és érzelmei, eredeti gondolatai jutnak tökéletes formában kifejezésre. A költemény felolvasása után *Károlyi* Sándorné *Stradella*: *Templomi énekét* adta elő oly kiváló precizitással, hogy a hallgatókat magával ragadta s a viharos tapsoknak engedve megtoldotta énekszámát *Pete* Lajos »Sirj«-csak, sirj csak hegedű szó«-kezdetű dalával. *Károlyi* Sándorné művészetéről már volt alkalmunk megemlékezni. *Károlyi* Sándorné Péca város zenevilágában új csillag, mely ragyogó fényt szór a zenevárosra. A felolvasást *Szilvek* Lajos dr. teológiai tanár tartotta a közönség

osztatlan figyelme mellett. A felolvasás tárgyát *Magyarország és a kereszténység* képezte, melyről Szilvek a közel jövőben könyvet szándékozik kiadni. Felolvasását zajos tapsal honorálták. *Germann István* és *Koszér Mariska*, *Réz-bányai József* dr. től szavalta *Az olvasót* érzes-sel, jó felfogásban a közönséget magával ragadva. A tapsból, elismerésből bőven kijutott neki is, valamint a szerzőnek is. Utoljára következett a piéce de resistance: a műkedvelő női énektársaság föllépése. Közönségünket értesítettük annak idején, hogy ez a társaság nemrégiben osztófelben volt szeretett elnöknőjének távozása miatt — s most ime újra itt állott előttünk, erősebben, üdöbben, mint valaha. Alig egy pár sort énekeltek, csak inkább megmutatták a közönségnek, hogy újra együtt van a »fehértársaság« kedves csoportja; — nekik háttérrel képezett *Károlyi Sándorné* gyönyörű szólójához, ki *Stehle Vinetáját* igazán művészi adta elő. Hanem az a pár szó is, a melyet a női kar énekelt, elragadt bennünket, mert a kifejezés olyan művészetét, s az áhitatra ragadó pianissimót, a mivel az utolsó kart énekeltek, — a női kartól még nem hallottuk soha. A nagyközönség valóban várakozással tekinthet a »fehértársaság« legközelebbi fellépése elé. Mint értesülünk, a Kath. Kör legközelebbi felolvasó estélyét nem vasárnap, hanem f. hó 17-én (szombaton) este tartotta meg.

— **(A sásdi fogház.)** A sásdi járásbírósi fogház tudvalevőleg olyan állapotban van, hogy abból csak az a rab nem szökik meg, aki nem akar. A fogház helyett tehát újat kellene építeni s ez iránt tett kedden a kir. ügyészség előterjesztést a megyei közigazgatási bizottságnak. Az előterjesztés szerint az új fogházat a járásbírósi melletti telken, mely megyei tulajdon, a legcélszerűbb lenne építeni. A bizottság *Hinka László*, *Németh Lipót*, *Simonffy János* és *Gyenes József* dr. kir. alügyész hozzászólása után kimondta, hogy az ügyészség felterjesztését helyesli és mindenben kívánatosnak tartja.

— **(Baranyamegye közigazgatási bizottsága)** kedden délelőtt 9 órakor tartotta a vármegyeházán március havi rendes ülését. Az ülésen *Tormay Károly* alispán elnököl s jelen voltak *Stajevits János*, *Salamon József* kir. tanfelügyelő, *Dragonescu Dömjén* kir. pénzügyigazgató, *Halvax József*, *Lehel Győző* első aljegyző, *Nagy Jenő* tiszti főügyész *Jeszenszky Lajos* árvaszéki elnök, *Johann Béla* dr. tb. tisztifőorvos, *Hinka László*, *Németh Lipót*, *Kovácsfi Kalmán* kir. főmérnök, *Gyenes József* dr. kir. alügyész, *Benkő Gyula* és ifjú *Jeszenszky Ferenc*. A jövő havi ülés határidejét április 10-re tűzte ki a bizottság, mely egyszerűen tudomásul vette az alispán, az árvaszéki elnök, a tiszti főorvos és a királyi főmérnök jelentéseit s a napirend többi tárgyait, hosszabb-rövidebb vita után letárgyalván, az ülés tizenegy órakor véget ért.

— **(Hazafias ünnepek.)** Március tizenötödikét a vidék is készül méltóan megünnepelni. A tolnamegyei Felső Nyéken a község előjárósága rendez ünnepet. Besencén a polgári olvasóköri tartanak ünnepélyt. Pakson is megünnepelik a magyar nemzet szabadság napját a kath. olvasóköri. A dalárda a »Himnusz«-t énekli, *Polgár Alajos* elszavalja a »Talpra magyar«-t. Az ünnepi beszédet *Osváth János* polg. isk. tanár tartja. *Krivány Anna* a »Március 15.« című költeményt szavalja el. Vegül élénkelik a »Szózat«-ot.

— **(A hosszuhetényi trachitbányák.)** A hosszuhetényi urbéreszek panaszszal támadták meg Baranyamegyét, mert a hosszuhetényi bányákból a kőszállítást idegeneknek adták ki, holott erre nekik volt joguk szerződésileg biztosítva. Azonban, mivel e szerződés előtt már hat évre ki volt adva a kőszállítás s nekik csak legelőnyösebb ajánlat esetén van meg eme joguk s az elsőség csak a hat év lejártá után az övék, a megye közigazgatási bizottsága keddi ülésében az urbéreszek panaszát elutasította.

— **(A hol nincs, ott ne keress.)** Úgy látszik, ez a jelszava a harkányi iskolaszéknek is. *Kincses Endre* ottani tanítóval ugyanis megtörtént, hogy fizetési járandóságát a lakosoktól egyrészen végrehajtás útján kellett behajtani. Be is hajtották, a kiktől lehetett; de tiz esetben nem volt lehetséges s vagy ötven forint fejében küldték a tanítónak — tiz darab nemleges zálogjegyzőkönyvet. Az ügy a tanító felebbezése folytán a miniszteriumhoz került, a honnan az a rendelet jött le, hogy az iskolaszék vesse ki az iskolafenntartókra újból a hátralékos összeget, a mi ha be nem folynék, az iskolaszék tagjai vagyoniilag is szavatolnak érte. A megye közigazgatási bizottsága keddi ülésén a rendelet értelmében utasította az iskolaszéket az eljárásra.

— **(A horvát hatóságok lustasága.)** A megyei közigazgatási bizottság keddi ülésén egy vadásztalimat áthágó ember ellen annak ingatlanára kellett a pénzbírság erejéig elrendelni a végrehajtást, mert az illető jelenleg diakovári lakos ugyan, de a horvát hatóságok többszöri megkeresésre sem intézkedtek ügyében s nem lehet vele leülni a bírságot. A horvát sógorok eme lustasága és nemlőrődösége különben általános dolog s különösen a pénzügyigazgatóság hiába ír át hozzájuk, mert félév múlva sem válaszolnak.

— **(Felesége után a halálba.)** 13 délután négy órakor a budai külvárosi rendőriaktanyából telefonon jelentették a központi rendőrségnek, hogy a Márton-utcában öngyilkosság történt. *Sárkány Ármán* tb. rendőrkapitány és *Ludvig Ferenc* dr. tisztiorvos kimentek a helyszínre, hol *Varga János* bognárt műhelyében a földön fekve, holtan találták. Mellette egy hatlövetű revolver hevert, melyben három golyó volt. Az öngyilkos jobb halántékán egy lösebb volt, melyen át hatolt be a halált okozó golyó. Az öngyilkosságot a bognármester két segede vette észre, kiknek távollétében követte el tettét *Varga*, ki már szombaton is öngyilkos akart lenni s akkor kétszer lőtt magára sikertelenül. A hatvanöt éves ember felesége utáni bánatában, — ki két héttel ezelőtt halt meg — s anyagi bajok miatt lett öngyilkossá. Egy kis fia és nővére sírtak holtteste mellett, melyet kivitték a temetői hullaházba, honnan 14-én temették el, anélkül, hogy felboncolták, mert öngyilkossága kétségen kívül megállapított.

— **(Követ rakott a sínekre.)** *Neixler Ádám* dunakömlödi lakos a dunakömlödi határban a vasuti sínekre hatalmas darab köveket rakott le azon célból, hogy kisikamlás törleájék. *Tóth Sándor* vasuti őrmég idejében észrevette s csak így volt elkerülhető az esetleges baleset. *Neixler* ellen a bűnvizsgálatot megindították.

— **(Gyermekek verekedése.)** *Nagy János* és *Gászó István* paksi iskolás fiuk még a földből is alig látszanak ki, de azért értik annak a módját, miként kell duhajkodni. Az utcán találkoztak, hogy az iskolába mentek és a pajkos fiuk kövekkel kezdték egymást dobálni. *Nagy János* oly szerencsétlenül dobott *Gászó* felé, hogy ez vértől elborítva terült el a földön. A kő a gyermeknek szemét érte, de oly veszedelmesen, hogy aligha lehet megmenteni.

— **(Harc a kenyérért.)** A tamási országoton két vándorló törekedett a falu felé. Rongyos, kopott volt mindakettő és arcukról az éhséget lehetett leolvasni. Az egyiknek volt még egy darab kenyere, falatozni kezdett. A másik kért belőle, de az éhes vándorló megtagadta kérését. A kenyér miatt harcra került a sor és *Gáben Béla* az egyik vándorló botjával úgy megütötte *Wrscák Gáspárt*, a másikat, hogy életben maradásához kevés a remény.

— **(Az új ötkoronások.)** Tisztelettel jelentjük, hogy vannak már (»Vannak? Akkor kontra!« Szedő) új ötkoronások. De csak a hivatalos lapban. A hivatalos lap tegnapi száma közli ugyanis az új ötkoronások rajzát,

mely a következő: A magyar ötkoronások egyik felén a király arcképe van, a következő körirattal: *Ferenc József I. K. A. Cs. És M. H. S. D. O. Ap. Kir.* A másik oldalon az apostoli koronát tartó angyalok vannak s e felírás: »5. Korona 1900«. A körzeten: »Bizalmam az ősi erényben« felírás olvasható. Az ausztriai ötkoronásokon a király arcképe és a kétéjú sas van, latinnyelvű feliratokkal és a körzeten »Viribus unitis« felirattal.

— **(Merénylő éjjeli őr.)** *Markovits Pál*, baranyavári lakos, a községi éjjeli őr ellen furcsa feljelentést tett a minap. Azt pauaszolta ugyanis, hogy a mint éjjel hazafelé tartott, az utcán találkozott *Blazsencsics Fülöp* éjjeli őrrel a ki részeg volt s ilyen állapotban lelővéssel fenyegette *Markovicsot*. Elő is vett egy forgópisztolyt s azt ráfogta a megijedt emberre. Szerencsére azonban a biztonsági vessző nem volt felnyitva, s így a pisztoly nem sült el. S míg a részeg éjjeli őr a pisztoly felnyitásával bajlódott, addig *Markovics* megugrott. Ezt a vádat azonban nem ismerte be kihallgatásakor az éjjeli őr s most a további vizsgálat feladata lesz, kipuhatolni, hogy való e a merénylő, vagy csak úgy koholta azt ki a feljelentő?

— **(Öngyilkosság.)** Szenvedélyes borivó volt *Drága Mihály* szegzárdi mészárossegéd, a ki minden keresményét rendszeresen elverte. Legutóbb *Hauk Antal* szegzárdi mészárosnál volt alkalmazva s a kinek padlásán felakasztotta magát s mire észrevették tettét, már halott volt. Az öngyilkosságot megelőzőleg *Drága Mihály* három napig mulatott, s azután haza tástorgott és elkövette tettét. Másnap reggel 9 órakor találták meg a padlásán felkötve s lábánál nyoszörgött hű kutyája, melyet uncsolásra sem tudtak mellőle elhajtani. A szerencsétlen öngyilkos 29 éves volt, a kinek holttestét rendőrileg felboncolták.

— **(Álkulessos kisasszony.)** Szarka természetű van *Reizinger Aranka* szegzárdi tunikás kisasszonynak, a ki ott nem hagyja, a mit két szeme meglát. Ha zárva van előtte a más szobája, melyből valamit megkívánt, álkulesshoz folyamodik. Így tett a napokban is *Benkő Istvánné* házában, a kinek szobáját álkulessal kinyitotta és abból egy szép selyemkendőt elvitt. A csendőrség házkutatást tartott a kisasszony lakásán és megtalálta a korpus deliktit. Az álkulessos kisasszonyt a szegzárdi kir. ügyészségnek jelentették fel.

— **(A baranyavárvidéki tanító-egylet)** f. hó 29 én délelőtt 9 órakor *Főherceg-Lakon* a r. k. iskolahelyiségben közgyűlést tart. Tárgysorozat: 1. Megnyitó. 2. Nyilatkozattétel a következő kérdések felett: a) Szükséges-e az egytanító, osztatlan népiskolák részére külön tantervet készíteni? b) Ha pedig nem szükséges, vagyis, ha az egy és több tanító összes elemi iskola részére ugyanegy tanterv szolgálna zsinormértékül, ez esetben az osztatlan elemi népiskolában minő tantárgy és szakcsoportosításokkal és minő szerkezetű olvasókönyvekkel, szóval minő módon lehetne az általános tantervben kitűzött célt biztosítani? 3. A m. j. könyv felolvasatása és hitelesítése. 4. Jelentések a pénzes könyvtár állapotáról. 5. Tagdíj szedés. 6. »Magyarországi Tanítók országos Bizottsága« részére a tagilletmény kiutalványozása. 7. Az egyl. vezetése körül felm. költségek megszavazása. 8. A hátralékos tagok évi tagdíjainak behajtása feletti intézkedés. 9. A Pécsen létesítendő tápintézet eszméje. 10. *Báró Eötvös József* összes műveinek az egylet könyvtára részére való megszerzése végett tett indítvány feletti határozat. 11. *Netáni* indítványok. 12. Tisztújítás.

— **(Felakasztotta magát.)** *Milosev Józsné*, 40 éves dályoki napszimosnő lakása padlásán felakasztotta magát. A rendőri hullaszemle megállapította az öngyilkosságot. Az öngyilkos eme »ban követte el tettét.

— (**Agyonlőtt ember.**) E hó 7-én este félnyolc órakor *Jakab István* csuzai lakost saját udvarában ismeretlen tettes orozva agyonlőtte. A gyilkosság elkövetésének gyanúja egy azóta Csuzáról eltűnt egyén ellen irányul. A csendőrség a gyilkost erélyesen nyomozza.

— (**Megható kutyahűség.**) Szegzárdon felakasztotta magát *Drága Mihály*, 29 éves mézáros segéd. Kutyája odafeküdt az öngyilkos lábaihoz, keservesen nyöszörögve nyaldosta merev tagjait, aztán fájdalmasan szűkülve kísérelte ki a temetőbe. Lefeküdt gazdája sírjára s harmadnap ott találták a hű állatot megdöglőve.

— (**A mohácsi sertések.**) Nem régen Mohács községben járványosan fellépett a sertésvész, de rövid idő alatt megszűnt, úgy hogy a ki és beviteli zárlatot is feloldották. A közelmúltban e községből való sertéseket szállítottak Ausztriába, melyeknek egy része sertésvészben hullt el. Hogy a sertések utközben betegedtek-e meg, vagy pedig magukban vitték már a vész csiráját, azt nem tudni, mindannak dacára a miniszter betiltotta a mohácsi községi sertéseknek Ausztriába való szállítását. A sertésvész alól ez a község most teljesen ment s így remélhető, hogy kellő hivatalos információ után a miniszter vissza fogja vonni ezt a rendeletet.

— (**Alapítvány a Ludovikán.**) A Ludovika-akadémiában egy alapítványi hely üresedik meg a jövő tanévben, melyet Pecs város alapított. Pályázhatók e helyre pécsi illetőségű ifjak s a betöltés jogát a város községe gyakorolja.

— (**A pécsi sertéshizláló és áru-raktár**) részvénytársaság tizedik évi rendes közgyűlését vasárnap délelőtt 11 órakor tartotta meg a keresk. és iparkamara helyiségében. A közgyűlésen *Nádasy Kálmán*, kir. tanácsos elnökölt s a napirend első tárgya volt az igazgatóság jelentése. E jelentés szerint a lefolyt év elég kedvező volt a társaság üzemére; bár a sertéshizlálás nem járt haszonnal, azonban a malom-üzlet elég szép hasznot hozott s a zsiradék-üzlet terén is volt kereslet, a miből aránylag tekintélyes hasznot lehetett felmutatni. Az intézet értéksökkenési tartalékalapja a múlt évben 48362 frt 55 krra emelkedett s a ketes követelések tartalékalapja is 6000 frtot ért el. Az általános tartalékalap 3758 frt 78 krajcár, úgy, hogy az összes alapok 58121 frt 33 krt tettek ki. Az 5988 frt 95 kr. tiszta nyereségből 10 százalékot az igazgatóságnak adnak, 5 százalékot a tartalékalapra fordítanak s osztalékul részvényenkint 6 frt jut. Az igazgatóság eme jelentése tudomásul vétetvén, következett a felügyelőbizottság jelentése, mely szerint a múlt évi mérleg rendben találtatott. A mérleg szerint az intézet vagyona 279.489 frt 68 kr.; terhe 273.500 frt 73 kr. A múlt évi bevétel 28615 frt 15 kr., kiadás 23.281 frt 65 kr. volt. A felügyelőbizottságba *Ullmann M. Károly*, *Alt Jakab* és *Mattyasovszky Jakab* újra megválasztatván, a közgyűlés déli háromnegyed 12 órakor véget ért.

— (**A mohácsi főbíró irógépe.**) A mohácsi főszolgabíró, mint értesülünk, irodai használatra irógépet vett 300—400 frtéért. Ennek vételárát aztán a járási községekre kivetette és behajtotta. Ajánljuk a vármegye alispánjának figyelmébe a községek megterhelésének ezt a módját, mely ugylátszik, valóságos szokássá vált. Feltűnő, hogy Mohács városra mit sem vetettek ki, holott a járási központot Mohács dolgai leginkább foglalkoztatják; de ezáltal rést ütött a közteherviselés elvén is.

— (**Járványok a vidéken.**) A járványos megbetegedések a vidéken még mindig tartanak, sőt helyenkint veszedelmes mérveket is öltenek. Így — mint értesülünk — Szabolcsan a hörghurut, Pellérdon és Kökenyén a

vörheny lépett fel járványosan. Pogány községben pedig a difteritisz lépett fel járványosan.

— (**Rendelet a zálogosoknak.**) Tekintettel a fővárosban, de igen sok helyen a vidéken is előfordult ama körülményekre, hogy számos esetben meglőrtént, miszerint lopott és talált tárgyakat jogosulatlan személyek elzálogosítottak, a m. kir. belügyminiszter elrendelte, hogy a mennyire azt a körülmények megengedik, az illető zálogház (vagy kölcsönző intézetek) tulajdonosai meggyőződést szerezzenek az elzálogosító személyek jogosult voltáról. Különösen áll ez arany és ruhane-műeknél, melyeknek hozzáférhetősége akár lopás, akár megtalálás útján igen könnyű. Természetes, hogy a belügyminiszternek eme rendelete első sorban a hatóságoknak szól, melyek — mint ezt már eddig is tenni kellett volna — ezentúl kétszerezett figyelemmel fogják kísérni a zálogházi segélyhez folyamodókat.

— (**A Pécsi Polgári Kaszinó.**) Szombaton este igen szépen sikerült házi mulatságot rendezett tagjai számára a saját helyiségében, hol érdekes műsor szórakoztatta a szép számmal megjelent kaszinói tagokat. A műsort *Csukás Zoltán* nyitotta meg, ki érdekes és humoros felolvasást tartott a cseledek természetrajzárol. Ezután *Szentgyörgyi Irén* adta elő *Gabanyi a Szórakozott* című monológiát, mely után igen csinos előadásért zajos tapssal jutalmazta a hallgatóság. Majd *Fodor Aladár* postatiszt énekelt néhány magyar népdalt, melyekkel szép hatást ért el. A műsor után tánc következett, mely *Farkas Sándor* zenekarának hangjai mellett kivilágos kivirradtig tartott. Az első négyest ötven pár táncolta.

— (**Gyufával játszó gyermekek.**) *Pál Mihály* agardi lakos két kis fia: a hetéves *Misike* és az ötéves *Józsika* a napokban gyufához jutottak és azzal elmentek a szérűskertbe játszani. A kis fiúk meggondolatlanul a nagy szénakazal mellett tüzet raktak, melyből csakhamar a kazal is lángba borult. A tűzoltók *Virányi Károly* jegyző vezetésével a tüzet szerencsére helyhez kötötték, ámbar így is 180 korona kára van *Pál Mihálynak*. Ebből az a tanulság, hogy el kell a gyerekek elől rejtetni a gyufát; mert ezek már sok veszedelmes tüzvész okoztak a gyufával, mely nem az ő kezükbe való.

— (**Halálos esés.**) Végzetes balesetnek esett áldozatul Ócsényben *Görcsös Erzsébet*. A szerencsétlen nő ugyanis véletlenül a nyitva felejtett pincébe zuhant és szörnyet halt. A zuhanásra kisetett a házból *Széki Erzsébet* s midőn látta a pincébe zuhant *Görcsös Erzsébetet*, segítségre hívta *Drubics Istvánt* és *Tóth Istvánt*, kikkel kibuzta a mély pincéből az asszony holttestét. A megejtett vizsgálat kiderítette, hogy véletlenség szülte a halálos balesetet.

— (**A méz, mint gyógyszer.**) A természetes gyógymód egy hive a mézet univerzális gyógyszerként dicséri. Vágott vagy égési sebekre, mondja a mézapostol, csak mézet tessék tenni. Nátha, köhögés vagy rekedtség esetén negyedóránként egy kanálnyi mézet bevenni, egész biztosan hat. A méz hive azt állítja, hogy ő makacs gyomor bajától is a mézkúra segélyével szabadult meg. A paciens reggel, este egy csésze forró tejben föloldott mézet ivott, ebéd után egy csésze mézes vizet, félóra múlva még egy teáskanál tiszta mézet és négy hét alatt teljesen fölgyógyult. Azóta a mézet nem nélkülözheti és előrehaladott évei dacára csaknem fiatalos egészségnek örvend. A hamisítatlan tiszta méz élvezete a vérszegénységet is megszünteti.

— (**Elfogott pénzhamisító banda.**) Dunaföldváron a csendőrség egy kiterjedt pénzhamisító bandát tartóztatott le. A pénzhami-

sító banda feje *Bula Mihály* dunaföldvári lakos volt, társai pedig *Üveges Sándor*, *Kiss János*, *Földi Ferenc*, *Novák Juli* és még többen, a kiknek nyomozásával most foglalkozik a csendőrség. Ezüst forintosokat gyártottak nagy mennyiségben, melyeket forgalomba is hoztak. A pénzhamisításra úgy jöttek rá, hogy *Üveges Sándor* múlt vasárnap mulatott és csak úgy szórta a hamis ezüst forintosokat. A hamisítás-hoz szükséges mintákat is megtalálták.

— (**Vallási örjögés.**) Egy, a stundiszták szektájához tartozó szentpétervári paraszt, családjával együtt vallási örjögésbe esett. A mint az eset a kiewi kormányzó tudomására jutott, rögtön intézkedett és az örültek házába szállította a családot. A betegség legelőször az asszonyon és a leányon tört ki, kik örjögésükben minden vagyonukat fel akarták égetni. Egy reggel a parasztnak szomszédban lakó bátyja rémkiáltásra ébredt föl. Rögtön fölkel, hogy segítségre siessen és igen megijedt, mikor észrevette, hogy a kiáltások öcsese udvarából hangzanak. Ide sietett és elszörnyedve látta, hogy bátyja egészen mezitelenül, tizenhét éves fiával a hóban birkózik és meg akarja ölni. A hóban a két legkisebb gyermek élettelenül hevert, s holttestük mellett térdelt az anya legidősebb leányával együtt, és szakadatlanul imádkozott és vetette a keresztet magára. A halálra ijedt bátya megkérdezte öcsesétől, hogy mit jelentsen ez, mire az örült azt felelte, hogy példaképéhez hiven, Izsákot akarja fölaldozni, és hogy kedves bátyját sem kiméli. Erre a bátya rögtön segítségért futott és nagy ügygyel-bajjal sikerült a 17 éves fiút a haláltól megmenteni, mert az atya óriási erővel bír.

— (**Pécsi cigány Londonban.**) *Farkas Sándor* helybeli cigányprimás, tudvalevőleg megvált zenekarától s most a zenekar vezetését ifj. *Kórodi Gyula* vette át, ki húzamosabb idő óta *Darázs Miska*, *Rác Gusztó* és *Farkas Sándor* bandájának volt másodprimása. Ifj. *Kórodi Gyula* a napokban szerződést kötött *Eshton* londoni impressárióval, ki a zenekart az utiköltségek és egyenruházat fizetése kötelezettségének magára vállalása mellett heti négy font sterlingért szerződtette április elsejétől kezdve Londonba. A zenekar a nyári hónapok alatt Anglia nagyobb fürdőhelyein fognak játszani s már most nagyban készülnek arra a műsorra, melyet külföldi utjok alkalmával fognak játszani.

— (**Ismeretlen holttest.**) Faddon egy ismeretlen férfi holttestét fogták ki a Dunából. A holttest 2—3 hónap óta lehetett a vízben s kinézése után valószínűleg a fajszi malmoknál múlt évi november havában a Dunába tult tutajostótok egyike.

— (**Szülők a gyermekekért.**) *Lechner Teréz* és *Gerzsei Mária* Görből pusztai lakosok gyermekei játszás közben összeverekedtek. A larmára kijöttek a szülők is és beleavatkoztak a gyermekek dolgába. A két anya között hangosabb szóváltás keletkezett, *Gerzsei Mária* dühében *Lechner Teréz*nek rohant, ütöni-verní kezdte, kitépte a haját, levágta a földre és úgy elverte, hogy *Lechner Teréz* még most is betegen fekszik lakásán.

— (**Az előzékeny postakincstár.**) Olvasóink bizonyára értesültek azon ujtásról, mely a fővárosban már életbe lépett s mely abból áll, hogy alkalmas pontokon egyes kereskedőcéget megbiz a postaigazgatóság az ajánlott levelek és kisebb értékű cso-

mag-küldemények átvételével. — Ezen ügyben nálunk is tárgyalt egyes előkelő kereskedőcégekkel a helybeli postaigazgatóság, de nem sok eredménnyel, mert a nagymérvű felelősséggel járó kezelési munkákért nevéstégesen csekély jutalékot helyezett kilátásba. Így az ajánlott levelek után 2 fillér, a csomagok után 10 fillér lenne a jutalék, de a hivatalos portómentes ajánlott levelek és csomagok után semmi, s így, bárki vállalkoznék is ilyen fiókpostahivatal vezetésére, okvetlen ráfizetne ezen vállalatára, mert legtöbb dolgot a helyben lévő számtalan hivatal adna mindegyik kárpótlás nélkül. Véleményünk szerint nem is volna szükséges az ilyen más költségére való előzékenység, mert van kellő számban postahivatal városunkban, melyek bármelyike bárhonnét hamar megközelíthető. Sokkal célszerűbb volna, ha a meglévő postahivatalok, de különösen a központ személyzete szaporították legalább délutánonként, hogy nem kellene a csomagfeladásnál óraszám várni az egyes feleknek míg a sor rákerül. Ez a célunk véleményünk szerint jobban megfelelne és a postakincstárnak sem kerülne többre, mint a fiókposták felállítására.

— **(Szerelmi dráma.)** Csütörtökön este a Gröndler u. 15. szám alatt szerelmi dráma történt. Peyer Pál asztaloslegény rálőtt egy Molnár Erzsébet nevű leányra s azután önmagát lötte meg. Payer ezelőtt nyolc hónappal szerette meg a leányt egy nyilvános házban, honnan elvitte magával illetőségi helyére, a tolnamegyei Regölybe. Azonban a férfi iszákos lévén, a leány meguntta és ott hagyván, eljött Pécsre, itt lakó nővéréhez, Molnár Marishoz. 15-én aztán utána jött a szerelmes ember s mikor hiába kérte, hogy térjen hozzá vissza, előrántott egy forgópisztolyt s abból kétszer egymásután a leányra lőtt; azután egy lövést tett magára. Azonban sem a leányt, sem magát nem találta el halálosan; sebe mindkettőnek könnyebb természetű s most a kórházban fekszenek.

— **(Elgázolta a kocsi.)** 14-ikén délután, mikor az iskolás fiúk hazafelé mentek, a Makár-utcán egy bérkocsis örült módon hajtott végig. Az eszeveszett hajtsónak egy kis iskolás fiú lett az áldozata, a ki nem tudott hamar kitérni a kocsi elől. A fiakker a fiú derekán ment keresztül. A kocsi pedig mintha mi sem történt volna, ugyanazon gyorsasággal hajtott tovább, míg Hirschfeld sörgyárosnak sikerült a kocsist megállítania, ki persze hogy szerfelett meg volt ijedve. Az elgázolt kis fiút rögtön felszedték s a kórházba akarták bevinni. A szerencsétlen gyermek keservesen sirt, jajgatott s egyre arra kérte a körülállókat, hogy csak az édes mamámhoz vigyenek! Ekkor már visszajött a fiakker is mely elgázolta s ezen vitték a szegény fiucsukát megrémült anyjához. Nem ártana a bérkocsisokat egy kissé megrendszabályozni.

— **(Fegyver a gyermek kezében.)** A szülők vigyázatlansága 14-ikén kicsi hija, hogy ismét végzetes szerencsétlenséget okozott. Novák János. Gyula pusztai lakos 10 éves fia 14-ikén délután egy óvatlan pillanatban elcsente édes apja hatlövetű revolverét, melylyel aztán az udvaron kezdett játszózni, miközben a revolver véletlenül elsült. A dőrejjre a szülők rémülten futottak az udvarra, de az ijedelemre nem volt ok, mert a golyó szerencsére senkiben sem tett kárt, csupán egy az udvaron szaladgáló kakas oldalába furódott. Dacára az ilyen gyakran előforduló eseteknek a szülők bűnös gondatlansága mégsem hagy alább, s azért igen helyes a hatóságok ama szigora, melylyel az ilyen gondatlan szülőkre ráolvassák a paragrafust.

— **(Apaállatok vizsgálata.)** 15-én délelőtt tartották meg Patacsón az apaállatok megvizsgálását, mely alkalommal bikák, sertések és kosok kerültek vizsgálat alá. Az apaállatok megvizsgálására Forray Valér tb. járási főszolgabíró és Novotny Ferenc járási állatorvos Patacsra utaztak.

— **(Terjed az influenza.)** A szeles időjárás meghozta az influenzát is. Egyre növekedik az influenzás betegek száma s a betegség különösen az első pár napban igen erős jellegű és nehéz lázzal lép föl. Szerencsére 2—3 nap múlva alább hagy a betegség és nem jár súlyosabb következményekkel. — Mint értesülünk, a papaövelében pár nappal előbb egyszerre hat beteg volt influenzában, azonban ma már mind felgyógyultak. A városban egyes családok körében szintén grasszál az influenza, de mindenütt szerencsés lefolyásnak jelentkezik.

— **(Furások a Tortyogó-forrásnál.)** A »Pécsi Napló« 15 iki számában erről a kérdéssel megemlékezvén, úgy tünteti föl a dolgot, mintha az eddigi kutatások nem igazolták volna azokat a várakozásokat, a melyeket közönségünk a gyalmai forrásokhoz fűzött. Azt mondja, hogy az első furás nem vezetvén kellő eredményre, most egy második lyukat kezdenek fúrni, de alig lesz kielégítő itt is az eredmény, mert a mostani vízbőség mellett is nem tudtak 1500 köbméternél több vizet nyerni s minthogy a Tortyogó forrás is olyan természetű, mint a Tettye-forrás, hogy t. i. esőzések után dusan és piszkosan önti a vizet, száraz időjárásban azonban megapad, nincs remény arra, hogy városunk vízmizériáján ezekkel a forrásokkal gyökeresen segíteni lehessen.

Mi illetékes helyen éppen az ellenkező információt nyertük, a mely szerint a furások eddigi eredménye a legvérmesebb reményeket is meghaladta. Az első kutató furás, mely 62 méter mélységig terjed, 50 méternél vastagabb homok és kavics réteget konstátált, melyből a víz egy méternél magasabban száll a föld színe fölé. Ez pedig oly hatalmas víztartó réteget, hogy ha csak valamelyes kiterjedése van is, óriási vízmennyiséget tartalmaz. A további furások is épp ezért történnek, hogy a homokréteg kiterjedése és a hely, hol a szivattyuzás történjék, megállapítható legyen. — Minthogy a kutató furások célja tisztán a talaj geológiai viszonyainak feltárása, a furtlyukak is szerfölött szűkek és senkinek sem jutott eszébe azok vizszolgálató képességét vizsgálni.

Az az 1500 köbméter napi vízszolgáltatás is, melyet a Pécsi Napló említ, nem a furások eredménye, hanem a Tortyogó források csoportjainak ama vize, a mi a természetes forrásokból lakadva a malomárokba gyűl. Az pedig épen nem felel meg a valóságnak, mintha a Tortyogó forrás annyira ala lenne vetve az időjárás szélsőségeinek, mint a Tettye, mert a Tortyogó vize mindig kristálytiszt s akkor is 1000 köbméteren fölül adott magától lakadó vizet, mikor a Tettye forrás alig 650 köbmétert szolgáltatott.

A furásokat meg több helyen is folytatni fogják, mert hisz céljuk éppen a víztartó homokréteg kiterjedésének földérítése s hogy ennek terjedelme nemcsak függőleges, hanem vízszintes irányban is tekintélyes, bizonyítja az a körülmény, hogy a második furás is, az elsőől meglehetősen távolságban, pár nap előtt 30 méter mélységben még mindig a vízdas homokrétegben halad.

— **(Közigazgatási bejárások.)** Szerdán d. e. tartották meg az Albertfalva-Hercegszöllősi kiépítendő törvényhatósági utvonal közigazgatási bejárást. A bejárást teljesítő bizottságban Tormay Károly alispán elnöklete alatt résztvettek Kovácsfi Kálmán főmérnök, Bari József kulturmérnök, a járás képviselőtében Stenge Ferenc főszolgabíró, a Frigyes főhercegi urodalom részéről Kinnel tisztartó és Tóth Pál gazdasági intéző, valamint Albertfalva és Hercegszöllős község kiküldöttei. 14-én délelőtt a szászvár-mágocsi törvényhatósági utvonal közigazgatási bejárást teljesítették.

— **(A szigetvári polg. kaszinó)** szerdán este saját helyiségeiben, március 15-

ének, e dicső nagy napnak emlékére társas estélyt rendezett, melyen Nicsovics Sándor remek szép alkalmi költeményt szavalt. Igen sok hazafias, e szent napról oly szép szavakbn megemlékező beszédet hallottunk még, mely után a fiatalság táncra perdült.

— **(Ösztöndíj-pályázatok.)** A pécsi kath. főgimnázium tanulói részére megállapított ösztöndíjak közül 1899/1900. tanévre a következők jöttek üresedésbe: Két Makay-féle egyenkint 80 koronával; megüresedett továbbá az egy tanévre adományozandó Farkas-Ratkó-féle ösztöndíj: 84 koronával; Gebauer Izor-féle ösztöndíj 160 koronával, melynek fele t. évi június hó végével, a másik fele pedig december hónapban fizetendő ki; végül az Incédy féle jutalomdíj 128 koronával, mely évenként július hó 2-án fizetetik ki. A város tanácsa felhívja mindazon főgimnáziumi tanulókat, kik ezen ösztöndíjakra előmenetelük, vizszoaikk folytán igényvel bírhatnak, hogy születési, iskolai és szegénységi bizonyítvánnyal elátott pályázati kérvényeiket tolvó évi május hó 10-ig a pécsi kath. főgimnázium igazgatóságánál nyujtsák be.

— **(Vörös cédulák.)** 15-én reggelre igen sok házon, ablakon és kapun minden aláírás nélküli, apró kis vörös cédulák viritottak, melyeken nyolc soros szöveg volt. A szövegben az urak, az álnok hatalmasok ellen foglaltatik átkozódás. Kérdezik, mikor vetnek az urak a jogbitorlásnak gátat. A nép követeli kenyerét és jogát, de jószívű az urak iránt is, mert kívánja nekik a tulvilági boldogságot. A vörös cédula itt a földön kenyerét és jogot kér, mert a türelem már elfogyott. S nemsokára út a megváltás órája, a mely megassa az urak sirját. A szociális szájjal szeriat hiabavaló apró cédulakon természetesen a nyomda sincs ott, hol kiállítottak s így kit sem lehet felelősségre vonni terjesztésükért.

— **(Hütlén cseléd.)** Kerekes Vass Imre hercegszöllősi lakos a napokban panaszt emelt az előljárásnál, hogy míg ő távol járt házatól, valaki a szobájában levő szekrényből husz koronát ellopott. Miután Takács Julius cselédleányon kívül más nem volt a haznál, kérdőre vonták a cselédet, ki eleinte tagadta, hogy tudna a lopásról, miután azonban egyik szoknyája zsebében megtalálták a pénzt, tagadása hasztalan volt. A cselédleány azzal védekezett, hogy az a husz korona, a mit lopott, szolgálati bér fejében már amugy is járt volna neki, mindazonáltal azonban mégis feljelentették a bíróságnál ama önkény miatt, melylyel önmaga fizette ki magának bérét.

— **(Kitörte a lábát.)** Végzetes bal eset érte a napokban Horth Imre tizenötléves szabolcsi bányamunkást. Amint kora reggel a bányába indult, egy az utcán álló taligában megbotlott s oly szerencsétlenül esett el, hogy bal lábát eltörte. A szerencsétlenül járt fiatalembert azonnal gyógykezelés alá vették.

— **(Már megint vezett kutya.)** Dencsházán a napokban egy kóbor kutya megmarta az öt üldöző Patkó Ferenc uradalmi kanaszt. Miután a kutya elmenekült s így nem tudni vezett volt-e vagy sem, nyomban intézkedtek a legénynek Budapestre szállítása iránt. A megmarta Patkó Ferencet 13-án helyezték el a Pasteur-féle intézetben.

— **(A siklósi állatvásárok.)** Siklós nagyközség képviselőtestülete elhatározta, hogy ott tartatni szokott országos állatvásárok alkalmával a kirakodást vidéki iparosoknak és kereskedőknek nem engedi meg. Így tehát tilos lesz ezután a siklósi országos állat-

vásárookra idegen iparosnak vagy kereskedőnek vásárcikkkel megjelenni.

— **(Missio Borsokon.)** Borsokon az ottani katolikus hívek nagy öröme missio volt a napokban, melyet páter Flodung és páter Kulcsár tartottak. A missiot teljesítő atyák nagyhatású és magasztos szentbeszédeit napról-napra óriási tömeg hallgatta végig a bozsoki templomban, hol a szentbeszéd alatt nem volt egyetlen ember sem, ki meg ne tért volna Istenéhez. A szentbeszéd után a missio lelkészek a fekvő betegek gyóntatását teljesítették, kik mindannyian bizva az Úr kegyelmében, megnyugodva áldoztak meg. A missio lelkészek üdvös működése Götl Ádám bozsoki plébános érdeme, ki meg tudta nyerni e magasztos feladat teljesítésére községének a Flodung és Kulcsár atyákat. A két missio lelkész Borsokról Somberekre utazott.

— **(Furcsa tévedés.)** Jónás Vince m. peterdi lakos a napokban furcsa tévedés áldozata lett. Akként történt a dolog, hogy Jónás Vince a legnagyobb csendben iszogatót a falu korcsmájában s midőn aztán hazafelé igyekezett, valaki egy furkésbottal úgy fejbe ütötte, hogy eszméletét veszítette. Mire magához tért, természetesen már senkit sem látott. Miután Jónásnak — ki igen békés természetű ember — sohasem volt senkivel semmi baja, valószínű, hogy tévedésből másnak nézte őt a merénylő, kit különben most nyomoznak.

— **(Kivándorlás Kanadába.)** Csak nem régiben intették a lapok a lakosságot, hogy óvakodjanak azoktól a lelketlen ügynököktől, akik arra csábítják őket, hogy vándoroljanak ki Kanadába, ahol nagy földbirtokot kapnak ingyen. A földbirtok természetlen, kopár és a telepések csakhamar nyomorba jutnak. A figyelmeztetésnek azonban kevés hatása van. Dunaföldvárról 13-án hét földmives család indult az újvilágba. Pénzzé tették minden vagyonukat, eladták házukat, földjüket és azután feleségestül, gyermekestül elhagyták szülőföldjüket s elindultak — Kanadába.

— **(Megjutalmazott kis szőlőbirtokosok.)** A tolnamegyei gazdasági-egyesület jutalmakat osztott ki a szegzárdi kis szőlőbirtokosok között, hogy ez által kedvet nyújtson nekik a kipusztult szőlők újra telepítésére 100 koronát kapott Péter Bence Pál, 50 koronát Mehr István, 25—25 koronát pedig Takler Jánks, Sipos József és Tóth Ferencné.

— **(Agyonnyomta a henger.)** Borzalmas szerencsétlenség történt 13-án Gyula pusztán. Dakos Ferenc belvárdi lakos ott levő földjén szántott s magával vitte segítségül Dakos József nevű tizenégyéves fiát. Szántás után meghengerelte a földet s ekkor történt a szerencsétlenség. A henger elé fogott négy ökröt a fiatal Dakos József hajította, mi közben oly szerencsétlenül bukott le a henger bakjáról, hogy az ökrök lábai alá került s még mielőtt onnan kiszabadulhatott, a néhány métermázsas sulyu vashenger rágördült s a felismerhetetlenségig összeroncította a szerencsétlen fiút. Az esetről jelentést tettek a kir. ügyészségnek, mely a vizsgálat megejtése iránt már intézkedett.

— **(Egy havi adó.)** Dragonescu Döm-jén kir. pénzügyigazgató a megyei közigazgatási bizottság keddi ülésén bejelentette, hogy a

megye területén a múlt hóban 355.914 kor. 95 fill. egyenes adó folyt be; míg a múlt év februárjában csak 271.881 kor. volt az adó, tehát az idén 87 ezerrel több folyt be. A folyó év január-februárjában szintén több adó folyt be, mint tavaly, bár e többlet csak 26 koronát tesz is ki. A múlt évi befizetés tehát eléretett; hátralék van most összesen 880 ezer korona egyenes adó. Hadmentességi díjban 400 koronával több folyt be, mint tavaly februárban; s az első két hóban 1055 koronával több. Hátralék van most hadmentességi adóban 40 ezer korona.

— **(Tűz a városi erdőben.)** Bányatelepről kedden estefelé telefonon jelentették, hogy a város erdejében tűz ütött ki. — Nyomban intézkedtek a tűzoltóság mozgósítása iránt, de akkorára már megjött a másik telefon értesítés is, mely szerint a tüzet már eloltották. A tűz nem volt nagy, csupán néhány bozót fogott tüzet, melyet az erdőben időző munkásoknak földhányással sikerült mielőbb eloltaniok.

— **(Pályázat.)** A szigetvári adóhivatalnál egy pénztárnoki állás van üresedésben. Pályázati kérvények 14 nap alatt adandók be a kaposvári pénzügyigazgatóságához. Ez állás Héregi Géának, az öngyilkossá lett sikkasztó adótárnoknak halálával üresedett meg.

— **(Felfüggesztett ügyvédek.)** Weisz Izidor zalaegerszegi ügyvéd a zalaegerszegi kamara fegyelmi bírósága által, valamint a m. kir. Curiának ítéletével, a hivatalos lapban közzétételétől számítva egy évre; Paizs Mihály nagy-atádi ügyvéd pedig, a kaposvári kir. törvényszéknek határozata, a pécsi kir. ítélőtáblának és a m. kir. Curiának végzéseivel jogerősen vád alá helyeztetvén, az ügyvédkedés gyakorlatától felfüggesztettek.

— **(Uj utépités.)** A laskó-hercegszőlősi törvényhatósági közut kiépítésének terveit és költségvetését a kereskedelmi miniszter jóváhagyta. A költségvetés szerint az ut kiépítése 50.965 koronába kerül. A közigazgatási bizottság keddi ülésében az építési engedélyt ezek alapján kiadta s az új utépités már a legközelebb megkezdődik.

— **(Megszökött szerelmesek.)** Egy öreg házaspár rendkívül érdekes szerelmi ügyben tett kedden délután panaszt a rendőrségnek. A házastársak az panaszták föl, hogy tizenhétéves fiukat egy huszonnyolc éves asszony úgy behálózta, hogy az mindenről megelégedve, hétfőn éjjel az asszonynyal megszökött. A tisztességben megőszült házastársaknak a megszökött fiú, a tizenhétéves Ferenc, egyetlen gyermekük volt. Csinos, izmos, értelmes legényke volt. A megnyerő modoru fiút nagyon szerették és — egy asszony is megszerette. Itt kezdődik a rendőrség elé vitt szerelmi regény. A fiút elszédítette az asszony szenvedélye s azóta a két hónap óta, mióta az ismeretségük tart, minden szabadidejét a menyecske társaságában töltötte. A kötelességét elhanyagolta s csaknem a szó szoros értelmében hozzája költözött. A tilos viszony végre a szüleinek is a fülébe jutott s ezek tegnapelőtt ugyancsak megmosták a fiatal szerelmes fejét. Ez azonban, hogy észretért volna ahelyett még inkább fellobbant a korholás következtében. Tegnapelőtt délután elhagyta a munkáját s néhány pillanatra hazatérve ismét a me-

nyecskehez ment. Itt egész éjjel csomagoltak, máháltak s a vége a dolognak az lett, hogy tegnap reggelre a két szerelmesnek már hült helye volt. Minden valószínűség szerint megszöktek. Ezt adták elő ma a megszorodott szülők a rendőrségnek s kérték, hogy kurrentálják a gyermeköket, mert abba sehogysem egyeznek bele, hogy a tizenegy évvel idősebb, gyerekes asszony az ő tizenhétéves fiukkal élje a világát. A rendőrség a szerelmi ügyben elrendelte a szökevények nyomozását.

Törvénykezés.

§ **Orjögő fékező.** Jókai József vasuti fékező, pécsi lakos a múlt év augusztus 23-án pityókosan ment haza. Borközi állapotban feleségével nem épen a legudvariasabb hangon kezdett el beszélgetni, ami persze az asszonynak nem tetszett. Látván ezt Jókai, még inkább elkezdett gorombaskodni s dühe annyira fokozódott, hogy felesége jónak látta a szomszédban lakó özv. Laki Mátyásnéhoz menekülni a furios férj elől. Jókai utána nézett feleségének, de nem tudott hozzáférni, mert ez bezárta előtte az ajtót. Megpróbálta a becsukott ajtót vasuti jelzőjével felfeszíteni, azonban ez nem sikerült neki. A sikertelen vesződség után a nyitott ablakban néhány virágcserepet összetört, de mindezekkel nem elégedett meg. Nagy követ hozott s azzal kezdte döngölni a még mindig csukott ajtót. A nagy zajra sietett Lakiné az ajtóhoz, de vesztére, mert az épen akkor dőlt be, engedve a hatalmas csapásoknak, mikor odaért. Jókai meglátván az asszonyt, nekiesett s elkezdte ütlegelni, bal kezének kisujját kifecamította, a jobb karját pedig megharapta. A nagy lármára összefutottak a szomszédok, megállt az utcán a nép, de megfékezni a dühöngő fékezőt nem tudták. Végre egy cipész le tudta fegyverezni Jókait, aki 16-án állt a törvényszék előtt magánlaksértés büntetével és sulyos testisértés büntetével vádolva. A kir. ügyész csak az utóbbiban kívánta kimondani bűnösnek, az előbbi vádat elejtette. A kir. törvényszék tekintetbe véve az enyhítő körülményeket, Jókait sulyos testisértés vétségében mondta ki bűnösnek s ezért egy havi fogházra s 10 korona pénzbüntetésre ítélte, továbbá kötelezte özv. Laki Mátyásnéval szemben 33 kor. 60 fillér kártérítés megfizetésére. Az ügyész megnyugodott az ítéletben, Jókai József pedig a *bűnösség kimondása* ellen felebbezést jelentett be.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1900. évi március hó 17. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Buza uj 6.70—7; ó —.—.—; kétszeres uj 5.70—5.90; rozs ó —.—.—; uj 5.50—5.70; árpa ősz 5.40—5.50; — tavaszi —.—.—; zab tavaszi 5.20—5.40; uj —.—.—; búkköny 7.80—8; kukorica ó 0.00—0.00; uj 5.30—5.50. széna 1.70—2.00; szalma 1.—1.20.

Kinálat: erős, mintegy 370 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Feteleő szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő
berendezésű

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve

papirmetsző,

sodronyfüző,

perforirozó,

számozó,

aranyozó

stb. géppel, melyek segítségével

a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-uteza sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,

papi és ügyvédi nyomtatványok

jó papiron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenálló,

kerékpár-jelvényes stb.)

kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.